

GHID DE STUDIU

Partea I

IOV: Cap. 1—21

*„Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov,
și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul,
și cum Domnul este plin de milă și de îndurare.”
Iacov 5:11*

Am scris acest ghid de studiu pentru Grupurile de Ucenicie ale Bisericii Bunavestire din București. Vor beneficia însă și cei ce îl vor studia în particular, dar discuțiile în grupurile mici vor îmbogăți înțelegerea și mai ales modalitatea de aplicare. Ucenicia în școala Domnului Isus este o chemare pentru întreaga viață. Prin grupurile mici, Biserica oferă cadrul prielnic de părtășie, slujire și creștere în cunoașterea lui Dumnezeu și a harului Său oferit nouă în Isus Hristos.

Ucenicia nu înseamnă doar învățătură, ci mai ales umblare în credință sub călăuzirea Duhului Sfânt. Suferința și modul în care răspundem încercării reprezintă școala prin care trebuie să treacă orice ucenic al Domnului Isus. Cartea Iov ne ajută să înțelegem cum să ne purtăm în suferință și cum să-i încurajăm pe cei ce trec prin suferință.

Prietenii lui Iov au înțeles multe aspecte adevărate din viața celor credincioși și a celor răi, dar nu L-au înțeles pe Dumnezeu așa cum L-a înțeles Iov. *Domnul este plin de milă și de îndurare*, spune Iacov. Iar prietenii lui Iov au falimentat tocmai în a arăta milă și îndurare.

Iov a pierdut totul, dar în școala suferinței L-a văzut pe Dumnezeu. În vremea de acum avem nevoie de învățătură sănătoasă și de modele care să ne inspire. Fie ca prin acest studiu, *„Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos.”*

(2 Tesaloniceni 3:5).

București, 29 Septembrie 2015

Pastor, Vasile Alexandru Talocș

Săptămâna 1—ROBUL MEU IOV

*"Ai văzut pe robul Meu Iov?
Nu este nimeni ca el pe pământ."* (Iov 1:8)

Introducere

Citește: Capitolele 1; 2 și 42 pentru a te familiariza cu contextul cărții.

Iov este prima din cele cinci cărți poetice ale Sfintei Scripturi. Este considerată o capodoperă a literaturii universale. Scriitorul francez, Victor Hugo considera că este cea mai de seamă capodoperă produsă vreodată de mintea omenească. Marthin Luther o considera: "Magnifică și sublimă, mai mult decât oricare altă carte din Biblie."

Primii creștini citeau Iov în fiecare an, în Săptămâna Patimilor, din pricina credinței împlinite în Isus Hristos: „*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la urmă pe pământ.*” (Iov 19:23-29).

Unde și Când a trăit Iov?

Țara sau ținutul Uț (Uz) reprezenta, în vremea patriarhilor, o zonă geografică situată în Mesopotamia. Aceasta se întindea până la Haran pe Eufrat și cobora spre pustiul Arabiei. Unii cred că undeva în această zonă a fost la început Edenul (Genesa 2:10-14).

După potop, printre urmașii lui Sem, fiul lui Noe, îi găsim pe Aram și Uț (Uz) de la care zona respectivă și-a dobândit numele. Paddan Aram înseamnă "Câmpul lui Aram" (Vezi: Genesa 10:21-23).

Există indicii că Iov a trăit în perioada patriarhilor, în urmă cu aproximativ patru milenii. Iată câteva argumente în acest sens:

-- Lungimea vieții lui Iov corespunde cu aceea a patriarhilor. Posibil că Iov a avut circa 60 de ani, când fiii și fiicele lui au murit, iar după încercarea prin care a trecut a mai trăit 140 de ani (Iov 42:16). Terah, tatăl lui Avraam a trăit 205 ani; Avraam, 175 ani; Isaac, 180 ani; Iacov 147, ani. După Potop, vârsta patriarhilor a scăzut exponențial;

-- În perioada patriarhilor, capul familiei îndeplinea și rolul de preot al familiei (Genesa 12:8; 13:18; 26:25; 35:1-7 comp. cu Iov 1:5);

-- Suma de bani numită "chesita" (Iov 42:11) este amintită în Biblie numai în vremea patriarhilor (Genesa 33:19; Iosua 24:32);

-- Numele lui Dumnezeu "El Shaddai" (Cel Atotputernic) este amintit de 31 de ori în cartea Iov și numai de 17 ori în restul Vechiului Testament. Acesta era numele cel mai familiar pentru patriarhi (Vezi: Genesa 17:1 și Exod 6:3);

-- Cartea Iov conține nume de persoane și locuri asemenea celor menționate în Genesa. (Iov 6:19 comp. Gen. 25:3 și 15; Iov 1:1 și 32:2 comp. Gen.22:20-21; Iov 2:11 comp. Gen. 36:4).

-- Iov este un nume semitic și apare în lista regilor din Mari (zona superioară a Eufratului) între 2000-1800 î.H.

-- În limba ebraică, Iov înseamnă "cel persecutat", iar în limba arabă "cel ce se întoarce" sau „cel ce se pocăiește”.

Autorul cărții.

Iov este cea mai veche carte din Biblie. Nu se cunoaște cine și când a scris cartea Iov. Probabil, documentul primar a fost scris de Elihu, iar mai târziu a fost versificat în limba ebraică. Tradiția Iudaică susține că Moise este autorul cărții. Aceasta înseamnă că, sub formă poetică, cartea a fost scrisă în jurul anului 1440 î.H. Datorită unor asemănări cu versete din cartea Proverbelor, unii exegeți împătrășesc opinia că Solomon ar fi versificat documentul original în jurul anului 950 î.H. Considerăm că versetele asemănătoare în celelalte cărți ale Bibliei sunt mai degrabă citate din cartea Iov.

Stilul poetic.

Cea mai mare parte a cărții Iov este poezie ebraică, de la cap. 3 vers. 1 până la cap. 42 vers. 6. În ebraică, versurile au o rimă a ideilor, nu a cuvintelor ca în limba română. Această rimă a ideilor se numește paralelism. Cele mai frecvente forme de paralelism sunt:

a). Paralelismul Sinonimic, în care ideea din primul vers se repetă cu alte cuvinte în versul următor. (Iov 4:9; Proverbe 1:8)

b). Paralelismul Antitetic, în care afirmația din primul vers este urmată de opusul acesteia; (Iov 16:20; Proverbe 13:1)

c). Paralelismul Sintetic, în care ideea din primul vers este extinsă prin idei asemănătoare în versurile următoare sau afirmațiile versurilor anterioare duc la o concluzie. (Iov 4:19-21; Prov. 1:24-27).

În cartea Iov, cele mai multe strofe conțin două versuri, și reprezintă paralelism sinonimic. Poezia este un limbaj al inimii, mai mult decât al acțiunii. Vom descoperi trăiri interioare mai mult decât fapte.

Conținutul doctrinar.

Deși cartea conține gânduri, observații și experiențe ale unor oameni, Duhul Sfânt a inspirat scrierea cărții Iov. Numai Dumnezeu putea descoperi dialogul pe care L-a avut cu Satana. Există citate și texte asemănătoare în alte cărți din Biblie; cele mai multe le găsim în Proverbe, Psalmi, Deuteronom, Isaia. De exemplu, Iov 5:18 este aproape identic cu Deuteronom 32:39. În Noul Testament, Iacov vorbește despre răbdarea lui Iov, iar apostolul Pavel citează: Iov 5:13 în 1 Corinteni 3:19. Cartea Iov era cunoscută de autorii acestor cărți.

În cartea Iov descoperim afirmații confirmate de alte texte biblice despre: Dumnezeu, îngeri, om, Satana, păcat, neprihănire, credință, pocăință, suferință, dreptate, natură, animale, plante și astre. Există referințe la facerea omului, la purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru toate viețuitoarele și la cârmuirea și susținerea universului.

Convingerea lui Iov despre Răscumpărătorul care se va ridica la urmă pe pământ, indică faptul că Dumnezeu a descoperit venirea lui Mesia și altor popoare. Credința în înviere și în judecata finală apare în cuvântarea lui Iov, chiar dacă uneori el are întrebări chinuitoare.

Anumite afirmații trebuie înțelese în contextul unei cunoașteri limitate, dar și a naturii umane căzute. De exemplu, legalismul și duhul de judecată al prietenilor lui Iov este caracteristic omului din orice vreme. Trebuie să ținem seama de afirmația lui Dumnezeu despre Iov și de verdictul final dat asupra celor trei prieteni.

Tema cărții:

De ce suferă cel neprihănit, cel integru și plin de bunătate. De multe ori viața este dificilă și nedreaptă. Măcar de am ști de ce suferim! Am putea oare să ne încredem într-un Dumnezeu atotputernic, drept și bun, când în lume există atâta suferință? Suferința este o problemă universală și oameni din diferite culturi, perioade istorice și religii au căutat mereu un răspuns. Nici cartea Iov nu oferă răspuns, deoarece nu există decât umblarea prin credință, chiar în suferință.

Scopul cărții:

Să învățăm să ne încredem în Dumnezeu pentru **ceea ce este** El, nu pentru **ceea ce face**. Cultivând prin credință, răbdarea vom descoperi că importantă nu este cauza suferinței, ci rezultatul acesteia în formarea caracterului nostru (Iacov 1:2-4).

Misionar sau Mercenar:

Dumnezeu vede în Iov cel mai bun misionar de pe pământ; Satana, vede doar un mercenar. Un misionar este trimisul împuternicit al lui Dumnezeu ca să-L reprezinte pe El (2 Corinteni 5:20). Mercenarul, dimpotrivă, slujește urmărindu-și doar propriul interes. Dacă atunci când nu are dreptate, Satana se grăbește să acuze, ce va face când i se va da cel mai neînsemnat motiv?

Cum te încurajează faptul că Dumnezeu deține controlul deplin, indiferent de situația prin care treci?

Notează alte Observații și Întrebări:

Aplicații:

Săptămâna 2—UN OM INTEGRU

*"Domnul a dat și Domnul a luat -
- binecuvântat fie Numele Domnului!" (Iov 1:21)*

LUNI

Iov 1 – Prolog (Cuvânt introductiv)

1. Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău.
2. I s-au născut șapte fii și trei fete.
3. Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.
4. Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.
5. Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-dimineată și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov obicei să facă.

Observă:

Ce indică faptul că sunt menționate țara și numele?

Cum este prezentat Iov în această introducere?

Meditează:

Iov a fost o persoană reală, nu o legendă și nici un supraom. El a trăit într-o perioadă când oameni din diferite ținuturi, etnii și culturi știau

că Dumnezeu este Creatorul (Exemplu: Melhisedec, Genesa 14:17-20). Iov este menționat în Biblie nu doar pentru răbdarea lui, ci și pentru neprihănirea lui (Ezechiel 14:12-14). „*Fără prihană*” se referă la „*integritate*”, și înseamnă ”fără pată sau ceva de care să poată fi învinuit”. (Gen. 6:9; 17:1; Luca 1:5-6; Efes. 5:27 și 1 Timotei 3:2). Deși a încercat din greu, Satana nu a găsit în final nici o pată în viața lui Iov. „*Curat la suflet*” înseamnă ”o inimă sau o personalitate neîmpărțită” (Iacov 4:8). „*Frica de Domnul*” și „*abaterea de la rău*” presupun înțelepciune (Iov 28:28; Psalmul 111:10; Proverbe 9:10; Romani 12:9).

Aplică:

Iov a trăit într-o perioadă când încă nu era scrisă Biblia. Dumnezeu nu S-a lăsat fără mărturie în lume (Rom. 1:19-21; 2:14-15; Fapte 14:15-17). Cum poate cineva care nu a citit Biblia să facă voia lui Dumnezeu?

Cum te provoacă exemplul trăirii lui Iov să fii plăcut lui Dumnezeu?

MARȚI

Iov 1

1. Era în țara Uț un om care se numea Iov. Și omul acesta era fără prihană și curat la suflet. El se temea de Dumnezeu și se abătea de la rău.
2. I s-au născut șapte fii și trei fete.
3. Avea șapte mii de oi, trei mii de cămile, cinci sute de perechi de boi, cinci sute de măgărițe și un foarte mare număr de slujitori. Și omul acesta era cel mai cu vază din toți locuitorii Răsăritului.
4. Fiii săi se duceau unii la alții și dădeau, rând pe rând, câte un ospăț. Și poșteau și pe cele trei surori ale lor să mănânce și să bea împreună cu ei.

5. Și, după ce treceau zilele de ospăț, Iov chema și sfințea pe fiii săi: se scula dis-de-dimineată și aducea pentru fiecare din ei câte o ardere de tot. Căci zicea Iov: "Poate că fiii mei au păcătuit și au supărat pe Dumnezeu în inima lor." Așa avea Iov obicei să facă.

Observă:

Ce este menționată mai întâi, familia sau averea? De ce?

Ce întrebări își punea Iov cu privire la fiii săi?

Ce obicei avea Iov cu privire la fiii săi?

Meditează:

Iov era un om integru, harnic și întreprinzător: "Ai binecuvânt lucrul mâinilor lui", va recunoaște Satana. Oile asigurau îmbrăcăminte și hrana; caravanele de cămile asigurau transportul; boii erau folosiți la arat, semănat și secerat, iar măgărițele dădeau laptele folosit în vremea aceea în cosmetică. Iov era preocupat de starea spirituală a familiei lui. El aducea ardere de tot. Acestea erau jertfe pentru păcat, și pentru consacrare (Genesa 4:4; 8:20; 22:13 și Iov 42:8). În Biblie, focul simbolizează curățire, iar consumarea jertfei, consacrare. Iov păstra echilibru între nevoile spirituale și cele materiale ale familiei lui.

Aplică:

Cum păstrezi echilibru între nevoile materiale și cele spirituale?

Aducerea celor zece jertfe cerea timp serios de pregătire. Iov se scula dis de dimineață pentru pregătirea și arderea pe altar a zece viței sau miei. Cât timp investești în Cuvânt și rugăciune, în fiecare zi?

MIERCURI

6. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

7. Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

8. Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău."

9. Și Satana a răspuns Domnului: "Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?"

10. Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, și turmele lui acoperă țara.

11. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

12. Domnul a zis Satanei: "Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna." Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

Observă:

Ce se întâmplă dincolo de universul material?

Cum se prezintă Satana pe sine?

Ce spune Dumnezeu despre Iov?

Meditează:

"Fiii lui Dumnezeu" se referă la ființele îngerești, numite și duhuri slujitoare (Iov 38:4-7; Evrei 1:13-14). Satana înseamnă „*adversarul*”, vrăjmașul. Satana nu este atotprezent, ci vagabondează pe pământ. Satana este o creatură rebelă care contestă guvernarea lui Dumnezeu. El este numit în Biblie și „*diavolul*” care înseamnă „*acuzatorul*” sau „*bârfitorul*” (Zaharia 3:1 și Apoc. 12:9-10).

Întrebarea Domnului evidențiază vagabondajul Satanei în contrast cu credințioșia lui Iov. Pe Iov, Dumnezeu îl numește „*robul Meu*”. La fel ca Iov și noi suntem o privilegiu pentru lume, îngeri și oameni (1 Corinteni 4:9; Efeseni 3:10). Cei mai ispitiți să judece, să acuze și să bârfească sunt cei ce nu au realizat ceva semnificativ în viață.

Aplică:

Te surprinde faptul că Satana are acces în cer, să ne pârască? De ce este important să ne rugăm: „*izbăvește-ne de cel rău*”? (Matei 6:13)

Cum privești realizările și binecuvântările de care se bucură alții?

JOI

6. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor.

7. Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

8. Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău."

9. Și Satana a răspuns Domnului: "Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?"

10. Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui, și turmele lui acoperă țara.

11. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

12. Domnul a zis Satanei: "Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna." Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

Observă:

Cine a adus în discuție integritatea lui Iov?

Ce a răspuns Satana cu privire la motivația lui Iov?

Ce l-a cerut Satana lui Dumnezeu referitor la Iov? Ce insinua Satana?

Ce i-a permis Dumnezeu și ce limite i-a pus Satanei?

Meditează:

Iov nu știa nimic despre acuzațiile Satanei și nici de permisiunea dată de Dumnezeu. Satana insinua că Iov îl slujește pe Dumnezeu pentru ceea ce îi dă, și nu pentru ceea ce reprezintă Domnul în viața lui. Cum de a știut Satana că Dumnezeu l-a ocrotit pe Iov? Cu ce convingere crezi că a plecat Satana dinaintea Domnului? Satana dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită (1 Petru 5:8-9). El poate să ne ispitească, dar nu poate să ne opreze, fără permisiunea lui Dumnezeu. „*Simone, Simone, Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul.*” (Luca 22:31). Dumnezeu ne ocrotește și atunci când nu ne dăm seama că suntem în pericol. Domnul ne avertizează că trebuie să veghem (Matei 26:41). Suveranitatea lui Dumnezeu este plină de mister. Bisericii din Smirna, Domnul Isus i-a spus că diavolul are să-i încerce, și vor avea un necaz de zece zile (Apocalipsa 2:9-10).

Aplică:

De ce crezi că îngăduie Dumnezeu încercarea?

Ce te motivează să-L iubești pe Dumnezeu chiar în suferință?

VINERI

13. Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui Iov mâncau și beau vin în casa fratelui lor cel întâi născut,

14. a venit la Iov un sol, care a zis: "Boii arau și măgărițele pășteau lângă ei.

15. Și s-au aruncat niște Sabeeni asupra lor, i-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

16. Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a aprins oile și pe slujitorii tăi și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

17. Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Niște Chaldeenii, înșirați în trei cete, s-au aruncat asupra cămیلelor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre."

18. Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: "Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut.

19. Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustiu și a izbit în cele patru colțuri ale casei: casa s-a prăbușit peste tineri, și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre."

Observă:

Enumeră tragediile care s-au petrecut într-o singură zi?

Ce interval s-a scurs de la o știre la alta?

Care a fost cea mai devastatoare veste?

Meditează:

Ce tragedie să pierzi totul într-o singură zi! Cât de dureros, să stai în fața a zece sicrie! Dar, mai ales să nu știi de ce se întâmplă toate aceste nenorociri. Satana s-a folosit de evenimente naturale, trăsnetul și tornada, precum și de răutatea umană a unor bande de răufăcători, Sabeenii și Chaldeenii pentru a-i produce pierderi atât de grele lui Iov. (În perioada patriarhilor, Chaldeenii erau triburi semi-nomade, în partea de Sud a Mesopotamiei. Avram s-a născut în Ur, în Chaldea.

Sabeenii sunt menționați în Isaia 45:14, ca oameni de statură înaltă). Nu toate catastrofele naturale și violențele din societate trebuie puse în seama diavolului. De multe ori diavolul doar ațâță și mai tare focul și agravează consecințele. (Vezi: Amos 3:4-7).

APLICĂ:

Cât de greu este să pierzi ceva din vina ta? Dar din vina altora? Dar, atunci când încercările se țin lanț, și nu găsești nici o explicație?

Ai spus vreodată: „*Este nedrept ceea ce mi se întâmplă!*”? De ce?

SÂMBĂTĂ

20. Atunci Iov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua și și-a tuns capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat

21. și a zis: "Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat - binecuvântat fie Numele Domnului!"

22. În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu.

Observă:

Notează cele cinci verbe care arată ce a făcut Iov? Ce indică ele?

Describe atitudinea lui Iov, așa cum reiese din mărturisirea lui.

Ce recunoaște Iov când afirmă: „*Domnul a dat și Domnul a luat.*”

Meditează:

În mijlocul încercării, Iov l-a onorat pe Dumnezeu. El a recunoscut: *Nimeni nu dăruiește ca Tine! Nimeni nu are dreptul să ia!* În toate acestea, Iov a afirmat dreptul suveran al lui Dumnezeu. Compară predicția Satanei (Iov 1:11) și modul în care s-a adresat Iov lui Dumnezeu: „*Binecuvântat fie Numele Domnului!*”

Afirmația lui Iov: „*Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului*”, poate fi comparată cu Eclesiastul 5:15-16 și 1 Timotei 6:7. Într-o zi, fiecare vom pleca din lumea aceasta fără să luăm ceva din ea. Totuși, Domnul Isus vorbește despre faptul că ne putem îmbogăți față de Dumnezeu (Luca 12:16-21 și Matei 6:19-20). Amintește-ți de primii creștini, care au primit cu bucurie răpirea averilor lor (Evrei 10:32-36).

Aplică:

Credința te ajută să descoperi sensul vieții în cele mai dificile situații. Din constrângerile nedrepte ale vieții nu poți evada decât prin credință. Cum te-ai purta dacă ai ști că Dumnezeu se laudă cu tine?

Poți să-L slăvești pe Domnul și atunci când pierzi?

Ce înseamnă să vorbești necuviincios împotriva lui Dumnezeu?

Săptămâna 3—UN OM LOIAL DOMNULUI

*"Ce! Primim de la Dumnezeu binele,
și să nu primim și răul?" (Iov 2:10)*

LUNI

Iov 2 – Prolog (Cuvânt introductiv)

1. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.
2. Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."
3. Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină."
4. Și Satana a răspuns Domnului: "Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.
5. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

Observă:

Ce diferență este între relatarea din cap. 1:6 și cap. 2:1. Îți sugerează aceasta mai multă agresivitate din partea Satanei? Cum?

Ce îi reproșează Dumnezeu Satanei de această dată?

Meditează:

Satana este un înger căzut, unul din cei mai importanți heruvimi (Isaia 14:12-14 și Ezechiel 28:13-17). În aceste pasaje, profeții vorbesc

indirect despre Satana, dar toate afirmațiile îl au în vedere, în primul rând, pe el. Este important să știm că Satana și îngerii căzuți sunt doar creaturi. Deși sunt creaturi rebele, totuși sunt spirite cu mare putere (Efeseni 6:11-12; Iuda v.6). Dracii știu că există Dumnezeu și se înfioară, dar nu-și schimbă atitudinea (Iacov 2:19).

Expresia din Iov 1:6 și 2:1 - „Și a venit și Satana în mijlocul lor” - oferă imaginea unui intrus. De data aceasta, Satana îndrăznește să se înfățișeze înaintea Creatorului, deși acuzația lui a fost zădărnicită de atitudinea neprihănitului Iov. Satana vine din nou în sfatul ceresc să acuze, pentru că el trăiește în ură. El nu a fost niciodată gata să renunțe doar pentru că a greșit. Chiar atunci când Isus l-a biruit în pustie, diavolul a plecat de la El numai până la o vreme (Luca 4:13).

Biblia vorbește și în alte pasaje despre adunarea fiilor lui Dumnezeu – a îngerilor – numită și adunarea sfinților. ”Dumnezeu este înfricoșat în adunarea cea mare a sfinților.” (Psalmul 89:5-7). Prin credință și noi ne-am apropiat de ”adunarea în sărbătoare a îngerilor” (Evrei 12:22).

Aplică:

Ce înseamnă să ne apropiem cu încredere și cu respect de Dumnezeu?

De ce trebuie să continui să veghezi, chiar după ce ai biruit ispita?

MARȚI

1. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.
2. Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."
3. Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet."

El se teme de Dumnezeu și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină."

4. Și Satana a răspuns Domnului: "Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.

5. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

Observă:

Ce a răspuns Satana la obiecția lui Dumnezeu?

Ce solicită de data aceasta Satana cu privire la Iov?

Meditează:

Iov a pierdut totul fără să se plângă. A pierdut tot ceea ce era văzut de semenii săi ca prosperitate, satisfacție și prestigiu. În toate acestea Iov n-a păcătuit de loc, și nu l-a blestemat pe Dumnezeu. Ce contrast puternic între atitudinea lui Iov, care "se ține tare în neprihănirea lui", și Satana, care se ține tare în vrăjmășia lui! Satana nu se luptă cu Dumnezeu, cum cred unii (Citește: Apocalipsa 12:7-11). El doar încearcă să-L discrediteze pe Dumnezeu înaintea îngerilor, datorită falimentelor noastre. Iată, de ce ne părăște zi și noapte. Pavel spune că nu suntem în necunoaștință despre planurile lui (2 Corinteni 2:11).

În prima acuzație, Satana pretindea că Iov îl slujea pe Dumnezeu numai pentru că îl proteja atât pe el, cât și casa lui și tot ce era al lui. Acum insinua că numai de sine îi păsa lui Iov. Zicala „*piele pentru piele*” sugera că toate erau ca o „haină de piele” în care Iov se simțea protejat, dar la care a renunțat destul de ușor numai să-și salveze viața. De aici, poate și proverbul românesc, cămașa e mai aproape de piele decât haina. Sănătatea este ultimul și cel mai de preț bun al omului. Satana era încredințat că, abia când sănătatea îi va fi afectată,

atunci se va vedea adevărata față a lui Iov.

Aplică:

Ce înseamnă să-L iubim pe Dumnezeu mai mult decât propria noastră viață? Cum va încerca Satana să testeze dacă suntem autentici?

Cum poți să rabzi când suferința este nedreaptă și nemeritată?

MIERCURI

6. Domnul a zis Satanei: "Iată, ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața."

7. Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.

8. Și Iov a luat un ciob să se scarpine și a șezut pe cenușă.

Observă:

Compară solicitarea Satanei din cap.1:11 cu aceea din cap. 2:5, și răspunsul Domnului din cap. 1:12 cu cel din cap. 2:6. Ce ai descoperit?

Describe boala și suferința lui Iov folosind următoarele pasaje:
Iov 2:7-8; 7:5; 19:17; 30:30; 30:17 și 30; 19:20 și 30:18; 7:4 și 13-15

Meditează:

Iov a șezut pe cenușă ca semn al durerii, smereniei și nimicniciei. (Vezi: Estera 4:1-4; Ieremia 6:26; Ezechiel 27:30). De trei ori apare expresia „într-o zi” (cap. 1:6; 13 și 2:1), indicând trecerea unui anumit timp între evenimentele descrise. De data aceasta Satana se grăbește (Iov 2:7). Satana ispitește cu scop să distrugă; Dumnezeu îngăduie încercarea ca mijloc de testare a credincioșiei noastre (Iacov 1:12). Tot El pune limite încercării (1 Corint. 10:13). Pavel știa că suferința din trupul lui este un țepuș al Satanei, dar harul Domnului l-a întărit (2 Corint. 12:7-9). Să nu uităm în nici o împrejurare că Duhul Sfânt care locuiește în noi este Dumnezeu, în timp ce diavolul este doar o creatură rebelă (1 Ioan 4:4).

Aplică:

Există o grabă în a face rău (Proverbe 1:16; Isaia 59:7; Romani 3:15). Satana se grăbește să lovească îndată ce a primit permisiunea Domnului. De ce crezi că nu se grăbește Dumnezeu să ne vină în ajutor? Citește: Psalmii 22:19; 31:2; 69:17; 70:1 și 5; 71:12; 143:7.

Ce se întâmplă când ne plângem de Dumnezeu în suferință și în boală?

JOI

9. Nevasta sa i-a zis: "Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu, și mori!"

10. Dar Iov i-a răspuns: "Vorbești ca o femeie nebună. Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?" În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

Observă:

De ce sfatul nevestei lui Iov era totuși diferit de acuzația Satanei?

Cum l-a onorat Iov pe Dumnezeu în fața soției lui?

Meditează:

Gândește-te că soția lui Iov a pierdut și ea copiii, averea și într-un fel, chiar pe soțul ei. Sfatul ei vine din milă și nu din răutate. Iov parcă îi răspunde: *Am pierdut totul, dar nu l-am pierdut pe Dumnezeu! Ar fi o nebunie să mă dezic de El.* Se poate certa vasul de lut cu cel ce l-a făcut (Romani 9:20)? De multe ori în Biblie, cuvântul nebun are sensul de nechibzuit. *Nebunul zice în inima lui, nu există Dumnezeu* (Psalm 51:1). Bogatului căruia i-a rodit ogorul, Dumnezeu i-a spus: „*Nebunule! Chiar în noaptea ți se va cere înapoi sufletul...*” (Luca 12:20).

Aplică:

Într-o lume căzută cei ce ne iubesc, ne pot da și sfaturi greșite! De ce?

Cum îți păzești limba când soțul tău sau soția ta are un timp greu?

VINERI

1. Fiii lui Dumnezeu au venit într-o zi de s-au înfățișat înaintea Domnului. Și a venit și Satana în mijlocul lor și s-a înfățișat înaintea Domnului.
2. Domnul a zis Satanei: "De unde vii?" Și Satana a răspuns

Domnului: "De la cutreierarea pământului și de la plimbarea pe care am făcut-o pe el."

3. Domnul a zis Satanei: "Ai văzut pe robul Meu Iov? Nu este nimeni ca el pe pământ. Este un om fără prihană și curat la suflet. El se teme de Dumnezeu și se abate de la rău. El se ține tare în neprihănirea lui, și tu Mă îndemni să-l pierd fără pricină."

4. Și Satana a răspuns Domnului: "Piele pentru piele! Omul dă tot ce are pentru viața lui.

5. Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de oasele și de carnea lui, și sunt încredințat că Te va blestema în față."

6. Domnul a zis Satanei: "Iată, Ți-l dau pe mână: numai cruță-i viața."

7. Și Satana a plecat dinaintea Domnului. Apoi a lovit pe Iov cu o bubă rea, din talpa piciorului până în creștetul capului.

8. Și Iov a luat un ciob să se scarpine și a șezut pe cenușă.

9. Nevasta sa i-a zis: "Tu rămâi neclintit în neprihănirea ta! Blestemă pe Dumnezeu, și mori!"

10. Dar Iov i-a răspuns: "Vorbești ca o femeie nebună. Ce! Primim de la Dumnezeu binele, și să nu primim și răul?" În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

Observă:

Cum poți păcătui cu buzele? Psalm 39:1 și 9; Iacov 1:26; 1 Petru 3:10.

Meditează:

Iov a răspuns potrivit caracterului său. Uneori, încercările ne formează dar, întotdeauna descoperă cine și ce suntem în noi înșine. Iov ne învață că e posibil să fii credincios Domnului, chiar dacă te confrunți cu încercări și chiar cu atacuri demonice, și chiar dacă cerul tace și nu răspunde rugăciunilor și plângerilor tale.

Suferința are de cele mai multe ori cauze naturale. Uneori are cauze

spirituale pentru îndreptarea noastră (Evrei 12:4-13); altele pentru testarea noastră și gloriificarea lui Dumnezeu, ca în cazul lui Iov. Dar întotdeauna ne putem apropia cu încredere de scaunul harului pentru a găsi ajutor la vreme de nevoie (Psalm 50:15; Evrei 4:16).

Aplică:

Să nu uităm că întotdeauna, Dumnezeu veghează asupra noastră, iar satana ne pândește! Cum ne influențează această realitate viața?

Ce faci când încercarea dezvăluie carențe în caracterul tău?

SÂMBĂȚĂ

11. Trei prieteni ai lui Iov, Elifaz din Teman, Bildad din Șuah, și Țofar din Naama, au aflat de toate nenorocirile care-l loviseră. S-au sfătuit și au plecat de acasă să se ducă să-i plângă de milă și să-l mângâie.

12. Ridicându-și ochii de departe, nu l-au mai cunoscut. Și au ridicat glasul și au plâns. Și-au sfâșiat mantalele și au aruncat cu țărână în văzduh deasupra capetelor lor.

13. Și au șezut pe pământ lângă el șapte zile și șapte nopți, fără să-i spună o vorbă, căci vedeau cât de mare îi este durerea.

Observă:

Cine sunt cei trei prieteni și cu ce scop au venit?

Care a fost prima lor reacție? Ce au făcut apoi?

Meditează:

Ce trei prieteni au venit din trei zone diferite și de la distanțe destul de mari, pentru acea vreme. Când l-au văzut nu l-au mai recunoscut, atât de schimonosit îi era trupul. În atitudinea lor există câteva lucruri demne de remarcat: (1) Au venit la Iov; (2) Au șezut alături de Iov; (3) Au vorbit cu Iov; nu cu alții despre Iov. Îți cunoști adevărații prieteni, când ajungi în necaz. „*Prietenul adevărat iubește oricând, și în nenorocire ajunge ca un frate.*” (Prov. 17:17). Timp de șapte zile au șezut jos lângă Iov fără să scoată un cuvânt. Sunt situații în care este mai bine să taci, decât să vorbești. Poate este nevoie doar să asculți.

După șapte zile, Iov va rupe tăcerea și se va tângui. Cei trei prieteni vor căuta să-l convingă pe Iov că suferința lui este pedeapsă pentru păcat. Ei nu puteau accepta că un Dumnezeu drept poate îngădui să sufere un om nevinovat. Elifaz va vorbi pe ocolite despre vinovăția lui Iov. Bildad va fi mai direct, iar Țofar va fi neîndurător. Vom descoperi în atitudinea lor, legalismul în diferite grade de intensitate. Totuși, multe din afirmațiile lor sunt adevărate, dar sunt adevăruri aplicate greșit. Iov a rămas în memoria posterității datorită răbdării sale, și nu datorită binecuvântărilor sau realizărilor personale. Prietenii lui Iov, datorită insensibilității și spiritului de judecată.

Mai devreme sau mai târziu, fiecare trece prin situații în care are nevoie de mângâiere și încurajare. Însuși Isus Hristos a apelat la sprijinul ucenicilor Săi în Ghetsimani (Matei 26:38). Bisericile ar trebui să fie comunități ale harului, în care să ne bucurăm cu cei ce se bucură și să plângem cu cei ce plâng (Romani 12:15).

Aplică:

Cum arătăm har în închinarea noastră publică? Dar în grupurile mici?

Cât de mult ești atent la suferințele semenilor tăi?

Săptămâna 4—ÎN PRAGUL DISPERĂRII

*„ Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă,...
Pentru ce dă El lumină omului care nu știe încotro să meargă? ”
(Iov 3:20)*

Începând cu acest capitol, cartea este scrisă sub formă de poezie ebraică. Poezia e plină de imagini și figuri de vorbire. În poezie, descoperim gânduri, sentimente și trăiri mai profunde decât pot fi relatate într-o simplă povestire. Cartea a fost scrisă sub inspirația Duhului Sfânt pentru învățătura noastră, dar aceasta nu înseamnă că toate cuvintele lui Iov au fost inspirate de Duhul Sfânt. Ele au izvorât din inima zdrobită de durere a lui Iov. Acum când copiii nu mai sunt, iar el se zbate în dureri cumplite și în mizerie, viața i se pare fără sens. Biblia este demnă de încredere și pentru faptul că nu înfrumusețează viața eroilor săi, ci redă trăirile lor autentice.

Capitolul se împarte în trei paragrafe:

- a). v.1-10—Imprecația sau invocarea blestemului;
- b). v.11-19—Lamentarea sau plângerea; și
- c). v.20-26—Confuzia care generează neliniște.

LUNI

Iov 3 – Plângerea lui Iov

1. După aceea, Iov a deschis gura și a blestemat ziua în care s-a născut.
2. A luat cuvântul și a zis:
3. "Blestemată să fie ziua în care m-am născut și noaptea care a zis:
"S-a zămislit un copil de parte bărbătească."
4. Prefacă-se în întuneric ziua aceea, să nu Se îngrijească Dumnezeu de ea din cer și să nu mai strălucească lumina peste ea!
5. S-o cuprindă întunericul și umbra morții, nori groși să vină peste ea, și neguri de peste zi s-o înspăimânte!

6. Noaptea aceea!
S-o acopere întunericul,
să piară din an,
să nu mai fie numărată între luni!
7. Da, stearpă să fie noaptea aceea,
ducă-se veselie din ea!
8. Blestemată să fie de cei ce blestemă zilele,
de cei ce știu să întărească Leviatanul;
9. să se întunece stelele din amurgul ei,
în zadar să aștepte lumina
și să nu mai vadă genele zorilor zilei!
10. Căci n-a închis pântecul care m-a zămislit,
nici n-a ascuns suferința dinaintea ochilor mei.

Observă:

Notează cuvintele care exprimă blestemul lui Iov.

De ce a blestemat Iov noaptea zămislirii și ziua nașterii lui?

Meditează:

Iov nu l-a blestemat nici pe Dumnezeu, și nici pe părinții săi. De fapt, blestemul lui exprimă regretul profund că s-a născut. În vechime, nașterea unui copil de parte bărbătească era considerată o mare binecuvântare și motiv de deosebită bucurie. Iov își exprimă regretul față de bucuria care s-a produs la nașterea lui. Suferința de acum înăbușe acea bucurie. Proorocul Ieremia și-a blestemat și el ziua nașterii. El s-a plâns Domnului că l-a sedus, chemându-l să prevină dezastrul Ierusalimului și întregului popor (Ieremia 20:7-10; 14-18). Timp de patruzeci de ani a propovăduit pocăința, fără nici un rezultat. Binecuvântarea și blestemul reprezintă dorințe exprimate care produc

efecte în anumite circumstanțe; iar din partea lui Dumnezeu sunt sentințe spre bine sau spre rău (Deut. cap. 27-28). Din pricina ispitirii primilor oameni, șarpele a fost blestemat de Dumnezeu (Gen. 3:13-15). Blestemul rostit de Dumnezeu conține și promisiunea mântuirii pentru om. Interesant este că Iov face apel la cei ce știu să întărească leviatanul, adică forțele răului. Balaam este un exemplu de ghicitor cunoscut pentru astfel de practici (Vezi: Numeri: 22-25). Dar, verdictul final este întotdeauna al lui Dumnezeu (Deuteronom 23:5). În Isus Hristos, noi suntem izbăviți din blestemul Legii și păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință (Vezi: Galateni 3:13 și 1 Petru 1:5).

Iov nu știa că Dumnezeu desfășura un plan cu impact cosmic prin suferința lui. Dumnezeu ne cunoaște dinainte chiar de zămislire (Ieremia 1:5; Psalmul 139:16-18). El dă sarcini greu de purtat celor chemați de El. Credința presupune autenticitate și curaj. Apostolul Pavel spune despre credincioșii din Filipi: „*Vouă vi s-a dat harul nu numai să credeți în Hristos, ci să și pătimiți pentru El.*” (Filipeni 1:29).

Aplică:

Domnul Isus ne învață: „*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă!*” (Matei 5:44), iar Pavel spune: „*Binecuvântați și nu blestemați!*” (Rom. 12:15). Care trebuie să fie atitudinea față de adversități și adversari?

Cum te ajută suferința să descoperi planul lui Dumnezeu pentru tine?

MARȚI

11. De ce n-am murit în pântecul mamei mele?
De ce nu mi-am dat sufletul la ieșirea din pântecul ei?
12. De ce am găsit genunchi care să mă primească?
Și țâțe care să-mi dea lapte?
13. Acum aș fi culcat, aș fi liniștit,
aș dormi și m-aș odihni

14. cu împărații și cei mari de pe pământ,
care și-au zidit falnice morminte,
15. cu domnitorii care aveau aur
și și-au umplut casele cu argint.
16. Sau n-aș mai fi în viață,
aș fi ca o stârpitură îngropată,
ca niște copii care n-au văzut lumina!
17. Acolo nu te mai necăjesc cei răi,
acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.
18. Acolo cei puși în lanțuri sunt lăsați toți în pace,
nu mai aud glasul asupritorului;
19. cel mic și cel mare sunt totuna acolo,
și robul scapă de stăpânul său.

Observă:

La ce se referă întrebarea: "De ce" a lui Iov?

Cum privește Iov moartea?

Meditează:

Suferința a venit peste Iov ca o cavalcadă din Iad. Au trecut câteva luni până când prietenii au ajuns la Iov (cap. 7:2-3). În toată această perioadă, cerul a fost mut. Să ne reamintim că Iov zăcea pe cenușă în afara cetății. Aici se ardeau gunoaiele, și aici căutau hrană cei sărmani și bântuiau șacalii (Iov 30:29). Cel mai cu vază dintre toți locuitorii Răsăritului a ajuns o epavă. Iar acum, Iov se tânguia – dacă tot m-am născut, de ce n-am murit când eram bebeluș? Prin aceste cuvinte, Iov dă glas durerii sale mai insuportabile decât moartea! Acum „*aș dormi și m-aș odihni*”, spune Iov din perspectiva celui ce suferă cumplit. Biblia ne învață că oamenii nu au toți aceeași soartă veșnică. Din pricina păcatului, moartea nu pune capăt suferinței pentru orice

persoană. Doar Isus Hristos, prin moartea și învierea Sa, ne izbăvește de consecințele eterne ale păcatului și de frica de moarte. Acuzatorul a fost biruit și puterea lui de a acuza a fost nimicită când Isus a murit pentru păcatele noastre. Și astfel, ne-a izbăvit din robia păcatului și a morții: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentruca prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.” (Evrei 2:14-15).

Moartea este realitatea pe care nici un om nu o poate evita. Pavel spune că moartea este ultimul nostru dușman (1 Corinteni 15:26). Prin credința în Isus Hristos avem certitudinea vieții veșnice. Într-o zi ”Moartea va fi înghițită de biruință.” (1 Corinteni 15:54-58). Pentru cel mântuit, moartea e un zbor spre nemurire. Bătrânul Simeon, care la Templu a luat în brațe Pruncul Isus, L-a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis: „Acum, slobozește în pace pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.” (Luca 2:25-32).

Aplică:

Ai avut vreodată sentimentul zădărniceii vieții? De ce?

Cum poți să fii pregătit să pleci la Domnul în pace și nu în disperare?

MIERCURI

11. De ce n-am murit în pântecul mamei mele?

De ce nu mi-am dat sufletul la ieșirea din pântecul ei?

12. De ce am găsit genunchi care să mă primească?

Și țâțe care să-mi dea lapte?

13. Acum aș fi culcat, aș fi liniștit,

aș dormi și m-aș odihni

14. cu împărații și cei mari de pe pământ,

care și-au zidit falnice morminte,
15. cu domnitorii care aveau aur
și și-au umplut casele cu argint.

16. Sau n-aș mai fi în viață,
aș fi ca o stârpitură îngropată,
ca niște copii care n-au văzut lumina!

17. Acolo nu te mai necăjesc cei răi,
acolo se odihnesc cei sleiți de puteri.

18. Acolo cei puși în lanțuri sunt lăsați toți în pace,
nu mai aud glasul asupritorului;

19. cel mic și cel mare sunt totuna acolo,
și robul scapă de stăpânul său.

Observă:

Alături de cine s-ar odihni Iov, dacă ar fi murit când era bebeluș?

În ce sens eliberează moartea?

Meditează:

Când vorbește despre împărați care și-au zidit falnice morminte, Iov se referă probabil la piramidele construite în urmă cu peste patru mii de ani. Cea mai veche piramidă datează din perioada 2635—2610 î.H.; cu câteva sute de ani înainte de Iov. Astfel, un copil care a trăit doar câteva zile și împărați care au lăsat în urmă piramide trainice, palate și aur, acolo sunt totuna. Iov privește moartea ca eliberare din suferință, nedreptăți și constrângeri sociale. Perspectiva lui este limitată la ceea ce se petrece aici sub soare (Eclesiastul 2:15-17).

Întrădevăr, realizările vieții fără perspectiva întâlnirii cu Dumnezeu sunt deșărtăciune. Pavel a trecut și el prin situații limită. Dar, el își exprimă convingerea întâlnirii cu Isus în slavă. El era încredințat că viața merită trăită și în astfel de circumstanțe (Filipeni 1:23-26).

Pe plantațiile de bumbac, stropite cu lacrimile sclavilor aduși din Africa – din suferința și credința lor în Dumnezeu, s-a născut cântarea:

*Râul suferinței poartă-n unda sa
luntrea vieții noastre cu povara-i grea,
Dar, nu-n marea morții calea-și va sfârși,
Ci, în slava care va veni!*

Cele mai multe epistole au fost scrise de apostolul Pavel din închisoare. Nici cartea Iov nu ar fi existat în Biblie, dacă Dumnezeu nu ar fi îngăduit suferința acestui om neprihănit!

Aplică:

De ce are sens viața chiar și atunci când este greu de suportat?

Nu-ți risipi suferința! Cum poți investi în slava viitoare? (Rom. 8:17-18)

JOI

20. Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă și viață celor amărâți la suflet,

21. care așteaptă moartea și nu vine;

măcar că o doresc mai mult decât o comoară,

22. care n-ar mai putea de bucurie și de veselie,

dacă ar găsi mormântul?

23. Pentru ce, zic, dă El lumină omului

care nu știe încotro să meargă,

pe care îl îngrădește Dumnezeu din toate părțile?

Observă:

Reformulează cele două întrebări cu cuvintele tale?

Meditează:

Iov nu știe încotro să meargă. Singura direcție pare a fi mormântul. Dar, Iov nu pune la îndoială suveranitatea lui Dumnezeu, nici nu consideră că omul are dreptul să-și curme singur viața. Când soția i-a spus, blestemă pe Dumnezeu și mori, Iov i-a înfruntat nechibzuința. Dar, acum se întreabă, de ce lungește Dumnezeu agonia celui ce așteaptă cu nerăbdare moartea. Sunt experiențe prea dureroase ca să fii în stare să găsești speranța! Sunt zile prea întunecate ca să fii în stare să vezi lumina! Și sunt văi prea adânci ca să fii în stare să descoperi bunătatea dragostei lui Dumnezeu!

Proorocul Ilie și-a dorit moartea după biruința de pe Carmel (1 Regi 19:4). După o biruință atât de răsunătoare a urmat depresia. Ilie a întors Israelul de la religia canaanită a închinării la Baal și Astartea la adevărata închinare. Din acel moment, în Israel nu se va mai vorbi de închinarea la Baal, ci doar de rămășițele lui Baal. Ilie nu a experimentat moartea, ci a fost răpit la cer. Totuși, a trecut și el prin depresie.

Aplică:

Poate să cadă un credincios în depresie? Dacă, da, în ce împrejurări?

Cunoști pe cineva în depresie? Cum ai putea să ajuți?

VINERI

20. Pentru ce dă Dumnezeu lumină celui ce suferă și viață celor amărâți la suflet,
21. care așteaptă moartea și nu vine;
- măcar că o doresc mai mult decât o comoară,
22. care n-ar mai putea de bucurie și de veselie, dacă ar găsi mormântul?

23. Pentru ce, zic, dă El lumină omului
care nu știe încotro să meargă,
pe care îl îngrădește Dumnezeu din toate părțile?

Observă:

Cum se plânge Iov de îngrădirea lui Dumnezeu?

Meditează:

Iov s-a plâns de Dumnezeu, așa cum vor face mai târziu Evreii în pustie. Când îi mergea bine, Dumnezeu era zidul său protector. Acum, simte doar îngrădirea Lui. Darul vieții i se pare o povară greu de suportat. Iov nu știe ce urmărește Dumnezeu când dă viață celui ce suferă. Dumnezeu tace și îl lasă pe Iov în suferință, pentru că să nu mai vorbească Satana. Tocmai răbdarea lui Iov îl va reduce la tăcere pe Satana. De acum înainte Satana nu va mai fi menționat deloc.

Viața lui Iov nu se încheie cu această plângere! Uneori, Dumnezeu ne îngrădește pentru că vrea să ne conducă spre o mai deplină cunoaștere a Lui. Noi vedem partea întunecoasă a încercării; Dumnezeu vede partea luminoasă. Avem nevoie de răbdare ca să zărim și noi lumina.

Aplică:

Când îngrijorările ne năpădesc, numai pacea lui Dumnezeu ne poate păzi sentimentele și gândurile, în Hristos (Filipeni 4:6-7). Cum?

Cum poți să aduci mulțumiri când vii cu cereri înaintea Domnului?

SÂMBĂȚĂ

24. Suspinele îmi sunt hrana de toate zilele,
și jalea mi se varsă ca apa.

25. De ce mă tem, aceea mi se întâmplă;
de ce mi-e frică, de aceea am parte!

26. N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă,
și necazul dă peste mine."

Observă:

Care sunt cele trei afirmații ale lui Iov?

Meditează:

Afirmațiile lui Iov indică simptome ale depresiei: amărăciune, deprimare și neliniște sufletească. Suspinele și jalea sunt pâinea și apa celui ce suferă. Obsesia că ceva rău se va întâmpla duce la o permanentă neliniște și anxietate. Prietenii lui vor considera că Iov a mers prea departe. Poate și-a pierdut credința sau poate ascunde ceva. Sinceritatea lui Iov i-a bulversat. Dumnezeu apreciază mai mult onestitatea și autenticitatea noastră decât duplicitatea.

Desigur, există și ispita de a ne plânge mereu de milă. Când între noi și Dumnezeu stă zidul suferinței, cerul se întunecă. Dar, când între noi și suferință îl vedem pe Dumnezeu, totul se luminează.

Aplică:

Crezi că Cel ce îngăduie încercarea, scoate ceva bun din suferința ta?

Cum ai putea să-ți exprimi frustrările fără să te lași copleșit de ele?

Săptămâna 5—RELIGIOSUL MODERAT

*„Cel ce suferă are drept la mila prietenului,
chiar dacă părăsește frica de Cel Atotputernic.” (Iov 7:14)*

LUNI

Iov 4 – Cuvântarea lui Elifaz

1. Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:
2. "Dacă vom îndrăzni să-ți vorbim, te vei supăra?
Dar cine ar putea să tacă?"
3. De multe ori tu ai învățat pe alții
și ai întărit mâinile slăbite.
4. Cuvintele tale au ridicat pe cei ce se clătinau
și ai întărit genunchii care se îndoiau.
5. Și acum, când este vorba de tine, ești slab!
Acum, când ești atins tu, te tulburi!
- Nu este frica ta de Dumnezeu sprijinul tău?
6. Nădejdea ta, nu-i neprihănirea ta?
7. Adu-ți aminte, te rog: care nevinovat a pierit?
Care oameni neprihăniți au fost nimiciți?
8. După câte am văzut eu,
numai cei ce ară fărădelegea
și seamănă nelegiuirea îi seceră roadele!
9. Aceia pier prin suflarea lui Dumnezeu,
nimiciți de vântul mâniei Lui.
10. Mugetul leilor încetează,
dinții puilor de lei sunt zdrobiți!
11. Leul bătrân piere din lipsă de pradă,
și puii leoaicei se risipesc.

Observă:

Ce aprecieri a avut Elifaz pentru Iov?

Ce așteptări avea Elifaz din partea lui Iov?

Îl ironizează Elifaz pe Iov, sau îi amintește acestuia ce crede?

Meditează:

Elifaz era liderul grupului. Chiar Dumnezeu se adresează lui Elifaz în Iov 42:7. În loc să-l încurajeze, Elifaz se așteaptă ca Iov să nu dea dovadă de slăbiciune. De câte ori și azi în loc de încurajare, cel ce suferă are parte doar de mustrare? Elifaz nu îl acuză direct, ci întreabă: Iov dacă ești nevinovat de ce ți se întâmplă toate acestea? Principiul: *Ce seamănă omul aceea va secera*, îl determină pe Elifaz să considere că numai cei răi suferă. Dar, un principiu corect poate fi aplicat greșit atunci când privim doar o singură secvență din viață. Și mai ales atunci când nu privim viața din perspectivă eternă; din perspectiva răsplătirii finale pe care o va da Dumnezeu.

Elifaz pare a spune: Nu sunt surprins că ai ajuns aici. Suferința e pedeapsă pentru păcat. De aceea, ar trebui să-ți accepți soarta. Câtă vreme leul poate alerga după pradă este regele animalelor, dar vine o vreme când nu mai poate prinde prada. Atunci așteaptă moartea.

Aplică:

În ce mod prejudecata limitează înțelegerea adevăratei situații?

Nu orice sfat bun este și potrivit. Cum poți să dai sfaturi potrivite?

MARȚI

12. Un cuvânt s-a furișat până la mine,
și urechea mea i-a prins sunetele ușoare.

13. În clipa când vedeniile de noapte frământă gândul,
când oamenii sunt cufundați într-un somn adânc,

14. m-a apucat groaza și spaima,
și toate oasele mi-au tremurat.

15. Un duh a trecut pe lângă mine...
tot părul mi s-a zbârlit ca ariciul...

16. Un chip cu o înfățișare necunoscută
era înaintea ochilor mei.

Și am auzit un glas care șoptea încetișor:

17. "Fi-va omul fără vină înaintea lui Dumnezeu?

Fi-va el curat înaintea Celui ce l-a făcut?

18. Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în slujitorii Săi,
dacă găsește El greșeli chiar la îngerii Săi,

19. cu cât mai mult la cei ce locuiesc în case de lut,
care își trag obârșia din țărână
și pot fi zdrobiți ca un vierme!

20. De dimineață până seara sunt zdrobiți,
pier pentru totdeauna
și nimeni nu ține seama de ei.

21. Li se taie firul vieții:
mor și tot n-au căpătat înțelepciunea!"

Observă:

Ce experiență a împărtășit Elifaz și ce efect a avut asupra lui?

Ce i-a șoptit duhul cu privire la om? Dar, cu privire la Dumnezeu?

Meditează:

Unii exegeți consideră că prin vedenia respectivă a vorbit Duhul Domnului. Dar când Domnul vorbește, Cuvântul nu se furișează, ci se adresează direct. Ca în Eden, când șarpele cel vechi a strecurat îndoială cu privire la bunătatea lui Dumnezeu, duhul începe prin a pune întrebări. Acest duh îi sugerează lui Elifaz o imagine distorsionată despre Dumnezeu. Este adevărat că nici o creatură nu se poate ridica la înălțimea sfințeniei lui Dumnezeu. Dar, aceasta nu înseamnă că Dumnezeu nu are încredere în robii Săi. Exemplu este chiar Iov, cu care Dumnezeu S-a lăudat înaintea Satanei.

De câte ori chiar aceste versete scoase din context sunt prezentate ca adevăruri revelate de Dumnezeu! Oare nu are Dumnezeu încredere în nimeni? Pavel mărturisește: „*Mulțumesc lui Isus Hristos, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere, și m-a pus în slujba Lui, măcar că mai înainte eram un hulitor, un prigonitor și batjocoritor.*” (1 Timotei 1:12). Dumnezeu ne știe nu doar cum am fost sau cum suntem, ci și cum vom fi prin harul Său (Romani 8:29-30).

Aplică:

Un text scos din context devine un pretext (2 Petru 1:20). Să lăsăm Cuvântul să ne vorbească și să nu punem gândurile noastre în textul Scripturii. De ce este periculos să căutăm doar versete care ne convin?

Ai grijă ce sfaturi dai și ce sfaturi primești! Cum reușești să recunoști sau să formulezi pentru alții un sfat bazat pe Sfânta Scriptură?

MIERCURI

Iov 5

1. Strigă acum! Cine îți va răspunde?
Căruia dintre sfinți îi vei vorbi?

2. Nebunul piere ucis de mânia lui,
prostul moare ucis de aprinderea lui.
3. Am văzut pe un nebun prinzând rădăcină;
apoi deodată i-am blestemat locuința.
4. Fiii lui n-au noroc,
sunt călcați în picioare la poartă,
și nimeni nu-i scapă!
5. Secerișul lui este mâncat de cei flămânzi,
care vin să-l ia chiar și din spini,
și averile lui sunt înghițite de oameni însetați.
6. Nenorocirea nu răsare din țărână,
și suferința nu încolțește din pământ.
7. Omul se naște ca să sufere,
după cum scânteia se naște ca să zboare.
8. Eu aș alerga la Dumnezeu,
lui Dumnezeu l-aș spune necazul meu.
9. El face lucruri mari și nepătrunse,
minuni fără număr.
10. El varsă ploaia pe pământ
și trimite apă pe câmpii.
11. El înalță pe cei smeriți
și izbăvește pe cei necăjiți.
12. El nimicește planurile oamenilor vicleni,
și mâinile lor nu pot să le împlinească.
13. El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor,
și planurile oamenilor înșelători sunt răsturnate:
14. dau peste întuneric în mijlocul zilei,
bâjbâie ziua în amiaza mare ca noaptea.
15. Astfel, Dumnezeu ocrotește pe cel slab
împotriva amenințărilor lor
și-l scapă din mâna celor puternici.
16. Așa încât nădejdea sprijină pe cel nenorocit,

iar fărădelegea își închide gura.

17. Ferice de omul pe care-l ceartă Dumnezeu!
Nu nesocoti mustrarea Celui Atotputernic.

18. El face rana și tot El o leagă;
El rănește, și mâna Lui tămăduiește.

19. De șase ori te va izbăvi din necaz
și de șapte ori nu te va atinge răul.

20. El te va scăpa de moarte în vreme de foamete
și de loviturile sabiei în vreme de război.

21. Vei fi la adăpost de biciul limbii,
vei fi fără teamă când va veni pustiirea.

22. Vei râde de pustiire ca și de foamete
și nu vei avea să te temi de fiarele pământului.

23. Căci vei face legământ până și cu pietrele câmpului,
și fiarele pământului vor fi în pace cu tine.

24. Vei avea fericire în cortul tău,
îți vei găsi turmele întregi,

25. îți vei vedea sămânța crescându-ți
și odraslele înmulțindu-se ca iarba de pe câmp.

26. Vei intra în mormânt la bătrânețe,
ca snopul strâns la vremea lui.

27. Iată ce am cercetat și așa este!
Ascultă, că sunt spre folosul tău!"

Observă:

Pe cine caracterizează mânia și aprinderea nestăpânită?

Notează afirmațiile lui Elifaz care indică înțelepciune:

Meditează:

Elifaz e de părere că înțeleptul știe să navigheze în viață, știe să evite capcanele și să folosească oportunitățile. Acest principiu este adevărat câtă vreme la cârmă se află Dumnezeu (Proverbe 3:5-8). Dar când acționezi doar în folosul tău, îl manipulezi și pe Dumnezeu (v. 27). Elifaz crede că dacă ești vinovat sau nevinovat, se vede după cum îți merge în viață. Pavel va cita afirmația lui Elifaz: „*El prinde pe cei înțelepți în viclenia lor.*”, dar nu pentru a evalua credința cuiva după nivelul de prosperitate, ci pentru a îndemna la smerenie și dependență de Domnul.

Iov a rămas atât de singur încât nici oamenii, nici îngerii nu-l pot ajuta. Sfinții la care se referă Elifaz sunt îngerii (Psalmul 89:5-7; Matei 25:31). Elifaz dă sfaturi și face afirmații care sunt corecte în conținutul lor: „*Eu aș alerga la Dumnezeu!*” Dar, de unde știa Elifaz că în inima sa, Iov nu a alergat la Dumnezeu? Afirmațiile corecte făcute cu prejudecată, mai degrabă rănesc. Afirmația: „*Domnul face rana, și tot El o leagă...*” este asemănătoare cu aceea a lui Iov: „*Domnul a dat, și Domnul a luat...*” Totuși, aceste adevăruri sună atât de diferit în gura celor doi.

Este important ce spunem, dar și cum spunem, și de ce spunem. Domnul Isus a mărturisit: „*Tatăl care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit CE trebuie să spun și CUM trebuie să vorbesc.*” (Ioan 12:49). Pavel ne îndemnă să fim „*credincioși adevărului în dragoste.*” (Efeseni 4:15).

Aplică:

Dragostea fără adevăr, rățăcește; adevărul fără dragoste, zdrobește!
Cum prețuiești pe cineva care îți spune adevărul? În dragoste!

JOI

Iov 6 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Oh! de ar fi cu puțință să mi se cântărească durerea și să mi se pună toate nenorocirile în cumpănă,
3. ar fi mai grele decât nisipul mării:

- de aceea îmi merg cuvintele până la nebunie!
4. Căci săgețile Celui Atotputernic m-au străpuns,
sufletul meu le suga otrava,
și groaza Domnului bagă fiori în mine!
 5. Zbiară măgarul sălbatic când are verdeață?
Mugește boul când are de mâncare?
 6. Poți mânca ce-i fără gust și fără sare?
Are vreun gust albușul unui ou?
 7. Orice lucru de care aș vrea să nu m-ating,
acela-i hrana mea, fie cât de grețoasă ea!
 8. O, de mi s-ar asculta dorința
și de mi-ar împlini Dumnezeu nădejdea!
 9. De ar vrea Dumnezeu să mă zdrobească,
întindă-și mâna și să mă prăpădească!
 10. Îmi va rămâne măcar această mângâiere,
această bucurie în durerile cu care mă copleșește:
că niciodată n-am călcat poruncile Celui Sfânt.
 11. La ce să mai nădăjduiesc când nu mai pot?
La ce să mai aștept, când sfârșitul se știe?
 12. Tăria mea oare este o tărie de piatră?
Trupul meu e de aramă?
 13. Nu sunt eu lipsit de ajutor
și n-a fugit mântuirea de mine?

Observă:

Cum își susține Iov plângerea în fața celor trei prieteni?

Ce mângâiere îi rămâne lui Iov în suferință?

Meditează:

Elifaz a răspuns la plângerea lui Iov, și a uitat parcă de suferința acestuia. Iar, Dumnezeu îl străpunge cu săgețile Lui. Ca răspuns, parcă îl auzim pe Iov spunând: Oh, Elifaz!... Știi ce înseamnă să cobori în mormânt zece sicrie în aceeași zi? Vezi cum colcăie viermii în rănilor mele?... Oh, dacă s-ar putea să mi se cântărească durerea!... De aceea îmi merg cuvintele până la nebunie!

În esență, Iov spune: - Singura mea dorință este să se îndure Dumnezeu, și să pună capăt suferințelor mele! Totuși, să știți că sunt nevinovat! Ceea ce îmi dă putere să rabd este tocmai faptul că L-am ascultat pe Dumnezeu. Și voi mă condamnați degeaba!...

Iov ar prefera ca Dumnezeu să-l ignore, mai degrabă, decât să-l pedepsească. Cât de bine zugrăvește Iov disperarea multor suferinzi! Numai când treci prin suferințe similare îl poți înțelege pe Iov.

Aplică:

Înainte de a da sfaturi încearcă să te pui în situația celui ce suferă.

Un gest face mai mult decât o cuvântare. De ce să spui celui ce suferă: Știu cum te simți! – când de fapt, nu știi?

VINERI

14. Cel ce suferă are drept la mila prietenului,
chiar dacă părăsește frica de Cel Atotputernic.

15. Frații mei s-au arătat înșelători ca un pârâu,
ca albia pâraielor care trec.

16. Un sloi le tulbură cursul,
zăpada se îngrămădește pe ele;

17. vine arșița vremii și seacă,
vine căldura soarelui și li se usucă albia.

18. Cete de călători se abat din drumul lor,
se cufundă în pustiu și pier.
19. Cetele celor din Tema se uită țintă la ele,
călătorii din Seba sunt plini de nădejde când le văd.
20. Dar rămân înșelați în nădejdea lor,
rămân uimiți când ajung la ele.
21. Așa sunteți și voi acum pentru mine.
Voi îmi vedeți necazul și vă îngroziți!
22. V-am zis eu oare: "Dați-mi ceva,
cheltuiți din averile voastre pentru mine,
23. scăpați-mă din mâna vrăjmașului,
răscumpărați-mă din mâna celor răi"?
24. Învățați-mă, și voi tăcea;
faceți-mă să înțeleg în ce am păcătuit.
25. O, cât de înduplecătoare sunt cuvintele adevărului!
Dar ce dovedesc muștrările voastre?
26. Vreți să mă muștrați pentru tot ce am zis
și să nu vedeți decât vânt în cuvintele unui deznădăjduit?
27. Voi năpăstuiți pe orfan,
prigoniți pe prietenul vostru.
28. Uitați-vă la mine, vă rog!
Doar nu voi minți în față!
29. Întoarceți-vă, nu fiți nedreți;
întoarceți-vă și mărturisiți că sunt nevinovat!
30. Este vreo nelegiuire pe limba mea,
și nu deosebește gura mea ce este rău?

Observă:

În ce situație are drept a mila aproapelui cel ce suferă?

Cum își descrie lov dezamăgirea cu privire la prietenii săi?

Meditează:

În suferință, omul are nevoie de compasiunea semenilor săi. Prietenii lui lov au început prin a arăta compasiune. Dar, orbiți de propriile lor prejudecăți, sentimentele de milă au dispărut. Torenții de apă ce se prăvălesc din munți, primăvara când se topește zăpada, seacă îndată ce vine arșița verii. Când ai mai mult nevoie de apă, întâlnești doar albiile uscate în deșert. De multe ori compasiunea prietenilor este doar un miraj care înșală. Când ai mai multă nevoie de ea, atunci dispare.

Prietenii lui lov se tem că dacă i-ar arăta compasiune, s-ar putea să-i împărtășească soarta. Ori, s-ar putea crede că nici ei nu sunt mai buni. Dar v-am cerut eu ceva? – îi întreabă lov. Dacă ar fi muștrările voastre adevărate, nu m-aș lăsa înduplecat? Credeți cumva că aș fi în stare să vă mint în față și să nu vă dau dreptate? Credeți că nu sunt în stare să deosebesc binele de rău? lov zace pe cenușă și îi imploră să se întoarcă spre el. Nu-mi întoarceți spatele! Mărturișiți că sunt nevinovat!

Aplică:

Cum eviți prejudecata care blochează harul și împiedică vindecarea?

Cum ai trecut prin situații în care prietenii ți-au întors spatele?

SÂMBĂȚĂ

Iov 7

1. Soarta omului pe pământ este ca a unui ostaș,
și zilele lui sunt ca ale unui muncitor cu ziua.
2. Cum suspină robul după umbră,
cum își așteaptă muncitorul plata,
3. așa am eu parte de luni de durere,
și partea mea sunt nopți de suferință.
4. Mă culc și zic: "Când mă voi scula?
Când se va sfârși noaptea?"
Și mă satur de frământări până în revărsatul zorilor.
5. Trupul mi se acoperă cu viermi
și cu o coajă pământoasă,
pielea-mi crapă și se desface.
6. Zilele mele zboară mai iuți decât suveica țesătorului,
se duc și nu mai am nicio nădejde!
7. Adu-Ți aminte, Dumnezeule,
că viața mea este doar o suflare!
Ochii mei nu vor mai vedea fericirea.
8. Ochiul, care mă privește, nu mă va mai privi;
ochiul Tău mă va căuta, și nu voi mai fi.
9. Cum se risipește norul și trece,
așa nu se va mai ridica
cel ce se coboară în Locuința morților!
10. Nu se va mai întoarce în casa lui
și nu-și va mai cunoaște locul în care locuia.
11. De aceea nu-mi voi ține gura,
ci voi vorbi în neliniștea inimii mele,
mă voi tângui în amărăciunea sufletului meu.
12. Oare o mare sunt eu,
sau un balaur de mare,
de-ai pus strajă în jurul meu?
13. Când zic: "Patul mă va ușura,

culcușul îmi va alina durerile,"

14. atunci mă înspăimânți prin vise,
mă îngrozești prin vedenii.

15. Ah! aș vrea mai bine gătuirea,
mai bine moartea decât aceste oase!

16. Le disprețuiesc!...

nu voi trăi în veci...

Lasă-mă, căci doar o suflare mi-e viața!

17. Ce este omul,
ca să-Ți pese atât de mult de el,
ca să iei seama la el,

18. să-l cercetezi în toate diminețile
și să-l încerci în toate clipele?

19. Când vei înceta odată să mă privești?
Când îmi vei da răgaz să-mi înghit scuipatul?

20. Dacă am păcătuit, ce pot să-Ți fac,
Păzitorul oamenilor?

Pentru ce m-ai pus țintă săgeților Tale,
de am ajuns o povară chiar pentru mine însumi?

21. Pentru ce nu-mi ierți păcatul
și pentru ce nu-mi uiți fărădelegea?

Căci voi adormi în țărână,
și când mă vei căuta, nu voi mai fi!"

Observă:

Cu ce compară Iov soarta omului? Cum își descrie Iov suferința?

Ce reproșuri și ce întrebări are Iov pentru Dumnezeu?

Meditează:

Starea lui Iov este mai rea decât a unui muncitor cu ziua, căci, el se zbate în durere de luni întregi, nu doar o zi sau două. Starea lui este mai rea decât a unui sclav, deoarece acesta se odihnește măcar noaptea, dar Iov așteaptă în zadar noaptea, căci, tot n-are odihnă. Iov este conștient că viața lui nu a fost dincolo de orice greșală. Dar ce soluție există pentru păcatul lui? Oricât ar suferi nu va putea plăti. Singura soluție la care Dumnezeu ar putea recurge este iertarea.

Iov își îndreaptă plângerea spre Dumnezeu pentru că nu înțelege ce i se întâmplă, și viața este atât de scurtă! Ce este omul?—întreabă Iov cu oftat și amărăciune. Iov se simte urmărit de Dumnezeu, *„Păzitorul oamenilor”* – și nu se mai simte confortabil în prezența Lui. Ar dori să înceteze această spraveghere severă și strictă.

Blaise Pascal spune: *„Omul nu este decât o trestie, cea mai fragilă din natură, dar este o trestie cugetătoare.”* El știe că există și știe că moare, în timp ce universul material nu are conștiința de sine. Același cugetător creștin spune, omul nu este numai o trestie cugetătoare, omul este o floare simțitoare. David va spune cu admirație și uimire: *„L-ai făcut cu puțin mai pe jos decât Dumnezeu.”* (Vezi: Psalmul 8:3-5).

Aplică:

Cum te simți în prezența lui Dumnezeu, în clipe de încercare?

Ce destin ne oferă Dumnezeu prin întruparea, moartea și învierea Fiului Său? Ce înseamnă că vom fi superiori îngerilor? (Evrei 2:5-13).

Săptămâna 6—TRADIȚIONALISTUL MORALIST

„ Crește papura fără baltă,
Crește trestia fără umezeală?.” (Iov 6:11)

LUNI

Iov 8 – Cuvântarea lui Bildad

1. Bildad din Șuah a luat cuvântul și a zis:
2. "Până când vrei să vorbești astfel și până când vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?
3. Oare va răsturna Dumnezeu dreptul? Sau va răsturna Cel Atotputernic dreptatea?
4. Dacă fiii tăi au păcătuit împotriva Lui, i-a dat pe mâna păcatului.
5. Dar tu, dacă alergi la Dumnezeu, dacă rogi pe Cel Atotputernic,
6. dacă ești curat și fără prihană, atunci negreșit, El va veghea asupra ta și va da înapoi fericirea locuinței tale nevinovate.
7. Vechea ta propășire va fi mică față de cea de mai târziu.

Observă:

Pe ce ton i se adresează Bildad lui Iov?

Ce presupune Bildad despre tragedia fiilor lui Iov?

Meditează:

Dacă Elifaz a început cuvântarea într-un mod mai blând, Bildad îi vorbește aspru: *Până când vor fi cuvintele gurii tale ca un vânt puternic?* Iov se plânsese: „ *Vreți să mă muștrați pentru tot ce am zis și să nu vedeți decât vânt în cuvintele unui deznădăjduit?*” Elifaz

sugerează doar că Iov ar fi păcătuțit, Bildad consideră că nu există altă cauză a necazurilor lui, decât păcatul. Nici nu încapc vreo îndoială, că fiii lui au păcătuțit. Bildad nu vede nici o valoare în jertfele aduse de Iov pentru fiii săi. Pentru Bildad, dreptatea lui Dumnezeu înseamnă retribuire după merit: „...*Dacă ești curat și fără prihană...*”, Dumnezeu va restaura sănătatea și bunăstarea ta. El crede că Iov vrea să distorsioneze dreptatea lui Dumnezeu.

Toate religiile lumii se bazează pe teologia retribuției, care spune că Dumnezeu primește pe cei merituoși. De aici tendința de a ne simți nedreptățiti de Dumnezeu și ne întrebăm: Cu ce am greșit atât de grav? De ce a îngăduțit Dumnezeu să mi se întâmple tocmai mie?

Aplică:

Cum răspunzi la astfel de întrebări?

Ai trecut prin astfel de situații? Cum?

MARȚI

8. Întreabă pe cei din neamurile trecute și ia aminte la pățania părinților lor. -
9. Căci noi suntem de ieri și nu știm nimic, zilele noastre pe pământ nu sunt decât o umbră. -
10. Ei te vor învăța, îți vor vorbi și vor scoate din inima lor aceste cuvinte:
11. ‘Crește papura fără baltă? Crește trestia fără umezeală?’
12. Fiind încă verde și fără să se taie, ea se usucă mai repede decât toate ierburile.
13. Așa se întâmplă tuturor celor ce uită pe Dumnezeu, și nădejdea celui nelegiuit va pieri.

14. Încrederea lui este zdrobită,
și sprijinul lui este o pânză de păianjen.
15. Se bizuie pe casa lui, dar nu este tare;
se prinde de ea, dar nu ține.
16. Cum dă soarele, înverzește,
își întinde ramurile peste grădina sa,
17. Își împletește rădăcinile printre pietre,
pătrunde până în ziduri.
18. Dar dacă-l smulgi din locul în care stă,
locul acesta se leapădă de el
și zice: 'Nu știu să te fi cunoscut vreodată!'
19. Iată, așa sunt desfătările pe care i le aduc căile vieții lui;
apoi din același pământ răsar alții după el.
20. Nu, Dumnezeu nu leapădă pe omul fără prihană
și nu ocrotește pe cei răi.
21. Ba încă, El îți umple gura cu strigăte de bucurie,
și buzele cu cântări de veselie.
22. Vrajmașii tăi vor fi acoperiți de rușine,
iar cortul celor răi va pieri."

Observă:

Care este autoritatea la care apelează Bildad?

Cum aplică Bildad teologia retribuirii la cazul lui Iov?

Meditează:

Bildad se bazează pe tradiția preluată de la generațiile anterioare. De aceea concluziile lui au mai multă greutate (Deuteronom 32:7). Pentru Bildad, a spune că cineva suferă fără să fi păcătuit, este ca și

cum ai spune că, *papura crește fără baltă*. Bildad este moralistul convins că, Dumnezeu binecuvântează pe cei buni și pedepsește pe cei răi; că Dumnezeu nu acționează – sau mai bine zis – nu poate acționa altfel. Oare așa să fie întotdeauna? Este Dumnezeu prizonierul unor reguli stricte? Nu cumva cunoașterea Lui implică mult mai mult? Isus a spus: „*El face să răsară soarele lui peste cei răi și peste cei buni, și dă ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți.*” (Matei 5:45).

„*Dacă ai fi fără prihană nu te-ar lepăda Dumnezeu! Ba încă ți-ar umple gura cu cântări de veselie!*” Peste secole, pe muntele Golgota, Cineva mai nevinovat decât Iov, va fi expus batjocurii: „*S-a încrezut în Dumnezeu; să-l scape acum Dumnezeu, dacă-l iubește!*” (Matei 27:43). Citește: Isaia 53:1-12 și La ce se referă proorocia: „*Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.*”? Plătim noi prin suferință pentru păcatele noastre, sau El a plătit pentru noi?

Aplică:

Oare cel credincios se mai îmbolnăvește? De ce?

În ce mod demoralizează sfaturile și predicile moralizatoare?

MIERCURI

Iov 9 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Știu bine că este așa.
Și cum ar putea omul
să-și scoată dreptate înaintea lui Dumnezeu?"
3. Dacă ar voi să se certe cu El,
din o mie de lucruri
n-ar putea să răspundă la unul singur.
4. A Lui este înțelepciunea și atotputernicia:
cine l s-ar putea împotrivi fără să fie pedepsit?

5. El mută deodată munții
și-i răstoarnă în mânia Sa.
6. Zguduie pământul din temelie lui,
de i se clatină stâlpii.
7. Poruncește soarelui,
și soarele nu mai răsare;
și ține stelele sub pecetea Lui.
8. Numai El întinde cerurile
și umblă pe înălțimile mării.
9. El a făcut Ursa mare,
lucefărul de seară și Ralițele
și stelele din ținuturile de miazăzi.
10. El face lucruri mari și nepătrunse,
minuni fără număr.
11. Iată, El trece pe lângă mine, și nu-L văd,
Se duce și nu-L zăresc.
12. Dacă apucă El, cine-L va opri?
Cine-I va zice: "Ce faci?"
13. Dumnezeu nu-Și întoarce mânia;
sub El se pleacă toți sprijinatorii mândriei.
14. Și eu, cum să-I răspund?
Ce cuvinte să aleg?
15. Chiar dacă aș avea dreptate, nu l-aș răspunde.
Nu pot decât să mă rog Judecătorului.
16. Și chiar dacă m-ar asculta când Îl chem,
tot n-aș putea crede că mi-a ascultat glasul;
17. El, care mă izbește ca într-o furtună,
care îmi înmulțește fără pricină rănilile,
18. care nu mă lasă să răsuflu,
mă satură de amărăciune.
19. Să alerg la putere? El este Atotputernic.
La dreptate? Cine mă va apăra?

Observă:

Cum Îl descrie Iov pe Dumnezeu?

Ce întrebări și ce frământări are Iov cu privire la relația cu Dumnezeu?

Meditează:

Răspunsul lui Iov, *știu bine că este așa*, reprezintă singurul comentariu la acuzațiile care i s-au adus. Toată atenția lui Iov se îndreaptă spre Dumnezeu. Între Iov și prietenii lui nu există nici un dezacord când e vorba de atributele lui Dumnezeu. Dezacordul apare atunci când se pune întrebarea: De ce suferința? Iov a alergat la Dumnezeu, dar Domnul nu i-a răspuns. Dumnezeu nu răspunde la întrebările omului, și nu dă socoteală nimănui de căile Sale. Dumnezeu este nevăzut și atotputernic. Copleșit de măreția lui Dumnezeu, de înțelepciunea și puterea Sa, cum ar putea omul să-și apere pricina înaintea Lui? Pentru Iov, Dumnezeu este inaccesibil și pare a fi nedrept. Răspunsul pe care îl aștepta Iov, nu era unul teologic, ci să înceteze suferința.

De ce în suferință este mai bine să te rogi, decât să dezbați?

Aplică:

Cum îți alegi cuvintele când îți verși năduful înaintea lui Dumnezeu?

JOI

20. Oricâtă dreptate aș avea, gura mea mă va osândi;
și oricât de nevinovat aș fi, El mă va arăta ca vinovat.

21. Nevinovat! Sunt; dar nu țin la viață,
îmi disprețuiesc viața.
22. Ce-mi pasă la urma urmei?
Căci, îndrăznesc s-o spun:
El nimicește pe cel nevinovat ca și pe cel vinovat.
23. Și dacă biciul ar pricinui măcar îndată moartea!...
Dar El râde de încercările celui nevinovat.
24. Pământul este dat pe mâinile celui nelegiuit;
El acoperă ochii judecătorilor;
de nu El, apoi cine altul?
25. Zilele mele aleargă mai iuți decât un alergător;
fug fără să fi văzut fericirea;
26. trec ca și corăbiile cele iuți,
ca vulturul care se repede asupra prăzii.
27. Dacă zic: "Vreau să-mi uit suferințele,
să-mi las întristarea și să fiu voios",
28. sunt îngrozit de toate durerile mele.
- Știu că nu mă vei scoate nevinovat.
29. Și dacă voi fi judecat vinovat,
pentru ce să mă mai trudesca degeaba?
30. Chiar dacă m-aș spăla cu zăpadă,
chiar dacă mi-aș curăța mâinile cu leșie,
31. Tu tot m-ai cufunda în mocirlă,
de s-ar scârbi până și hainele de mine!
32. Căci El nu este un om ca mine,
ca să-l pot răspunde
și să mergem împreună la judecată.
33. Nici nu este vreun mijlocitor între noi,
care să-și pună mâna peste noi amândoi.
34. Să-și tragă însă varga deasupra mea
și să nu mă mai tulbure spaima Lui.
35. Atunci voi vorbi și nu mă voi teme de El.
Altfel, nu sunt stăpân pe mine.

Observă:

Cum se plânge Iov de Dumnezeu, care nu-i dă dreptate?

Ce ar putea să facă un mijlocitor între om și Dumnezeu?

Meditează:

Iov nu se îndoiește de puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu, ci de justețea Lui. Dumnezeu este veșnic, în timp ce viața omului trece mai iute decât alergătorul cel mai rapid, mai iute decât corăbiile din papyrus și mai iute decât vulturul care se repede asupra prăzii cu mai mult de 200 Km pe oră. Cum ar putea omul muritor să se judece cu Cel veșnic? Mai mult chiar, standardele divine ale neprihănirii sunt diferite de ale omului. Dacă aș recunoaște că sunt păcătos, și aș încerca să mă spăl cu cea mai curată apă și cu cel mai puternic detergent, tot nu s-ar schimba nimic. Nu pot să fiu mai curat în ochii Lui, și nici nu pot să mă prefac că sunt vesel, când durerea mă sufocă.

Iov ar dori să aibă un dialog cu Dumnezeu, dar fără să se teamă de El. De aceea tânjește după Cineva care să stea la mijloc între el și Dumnezeu. Răspunsul va veni în Isus Hristos, singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om (1 Timotei 2:5; 1 Ioan 2:1; Romani 8:34; Evrei 7:25).

Aplică:

De ce nu trebuie să te prefaci că ești fericit, când inima ta plânge?

Cum ne putem apropia de tronul harului? De ce? (Evrei 4:14-16).

VINERI

Iov 10

1. M-am dezgustat de viață!

Voi da drum slobod plângerii mele,
voi vorbi în amărăciunea sufletului meu.

2. Eu zic lui Dumnezeu: "Nu mă osândi!
Arată-mi pentru ce Te cerți cu mine!

3. Ți place să chinuiești,
să disprețuiești făptura mâinilor Tale,
în timp ce faci să-Ți strălucească bunăvoința
peste sfatul celor răi?

4. Oare ai ochi de carne,
sau vezi cum vede un om?

5. Zilele Tale sunt ca zilele omului,
și anii Tăi ca anii lui,

6. ca să cercetezi fărădelegea mea
și să cauți păcatul meu,

7. când știi bine că nu sunt vinovat
și că nimeni nu mă poate scăpa din mâna Ta?

8. Mâinile Tale m-au făcut și m-au zidit,
ele m-au întocmit în întregime...
Și Tu să mă nimicești!

9. Adu-Ți aminte că Tu m-ai lucrat ca lutul;
și vrei din nou să mă prefaci în țărână?

10. Nu m-ai muls ca laptele?
Nu m-ai închegat ca brânza?

11. M-ai îmbrăcat cu piele și carne,
m-ai țesut cu oase și vine;

12. mi-ai dat bunăvoința Ta și viața,
m-ai păstrat cu suflarea prin îngrijirile și paza Ta.

Observă:

În răspunsul lui, Iov se adresează lui Dumnezeu.

De ce este Iov supărat pe Dumnezeu?

Cum recunoaște totuși, purtarea de grijă a lui Dumnezeu?

Meditează:

Dezgustat de viață, Iov își îndreaptă amărăciunea spre Dumnezeu. Prietenii lui Iov vorbesc despre Dumnezeu din cunoștințele care le-au dobândit despre El. Iov îi vorbește direct lui Dumnezeu! Când nu mai aștepți nimic de la viață, rămâne totuși dialogul cu Dumnezeu!

Cu siguranță, Dumnezeu a avut un plan cu Iov dacă l-a modelat în pântecul mamei lui. Adevărul pe care îl exprimă Iov cu privire la planul lui Dumnezeu este dureros: M-ai lucrat cum se modelează lutul, și vrei să mă prefaci țărână? S-ar putea ca Dumnezeu să vadă lucrurile altfel decât le vedem noi, oamenii. Desigur, El are un alt plan cu Iov.

Biblia spune că Dumnezeu vrea să ducă mulți fii la slavă (Evrei 2:10). Acest adevăr este prezentat în multe alte versete. Citește: Romani 8:18; 2 Tesaloniceni 2:14; Efeseni 1:18; 1 Tesal. 2:12; Filipeni 3:21.

Aplică:

Ce ai înțeles cu privire la scopul ultim al lui Dumnezeu pentru om?

Cum este rugăciunea ta în clipe de suferință?

SÂMBĂȚĂ

13. Iată totuși ce ascundeai în inima Ta,
iată, știu acum, ce aveai de gând:

14. că, dacă păcătuiesc, să mă pândești
și să nu-mi ierți fărădelegea.

15. Dacă sunt vinovat, vai de mine!

Dacă sunt nevinovat, nu îndrăznesc să-mi ridic capul,
sătul de rușine și cufundat în ticăloșia mea.

16. Și dacă îndrăznesc să-l ridic,
mă urmărești ca un leu,
mă lovești cu lucruri de mirat,

17. îmi pui înaintea noii martori împotriva,
îți crește mânia împotriva mea
și mă năpădești cu o droaie de nenorociri.

18. Pentru ce m-ai scos din pântecul mamei mele?
O, de aș fi murit, și ochiul să nu mă fi văzut!

19. Aș fi ca și cum n-aș fi fost,
și din pântecul mamei mele aș fi trecut în mormânt!"

20. Nu sunt zilele mele destul de puține?

Să mă lase dar,
să plece de la mine,
și să răsuflu puțin,

21. înainte de a mă duce, ca să nu mă mai întorc,

22. în țara întunericului și a umbrei morții,
în țara negurii adânci,
unde domnește umbra morții și neorânduiala
și unde lumina este ca întunericul!"

Observă:

De ce nu vede Iov nici o ieșire din situația în care se află?

De ce nu-și poate apăra lov nevinovăția?

Care este ultima dorință a lui lov exprimată aici?

Meditează:

lov Îl provoacă pe Dumnezeu să-i răspundă. El nu pune sub semnul întrebării dreptul lui Dumnezeu de a acționa, ci motivul acțiunilor Lui, pe care nu-l înțelege. El știe că cel vinovat și cel nevinovat n-au nici un drept înaintea Lui. Dacă sunt vinovat sau nevinovat, nu are nici o legătură cu bunăstarea sau suferința. Neprihănirea noastră nu ne dă nici un drept de control asupra lui Dumnezeu.

Dacă în plângerea de la început, lov îi invidia pe cei ce au murit pentru liniștea de care au parte, acum are o perspectivă diferită asupra locuinței morților. Acolo până și lumina este întuneric. Dacă nu am murit când m-am născut, acum măcar aceste puține zile să le pot trăi fără suferință. Numai dacă m-ar lăsa Dumnezeu în pace! lov știe că este nevinovat, dar nu înțelege de ce se poartă Dumnezeu așa cu el.

Aplică:

Într-o lume căzută în păcat putem spune că viața este adesea nedreaptă. Dar, este oare Dumnezeu nedrept? Iar, când greșești, te pândește Dumnezeu, ori, ai parte de cercetarea Duhului Sfânt?

Care crezi că este atitudinea corectă, când vii înaintea lui Dumnezeu?

Săptămâna 7—DOGMATICUL MALIȚIOS

*„Ah! de ar vrea Dumnezeu să vorbească,...
ai vedea atunci
că nu-ți răsplătește totuși după fărădelegea ta.” (Iov 12:5)*

LUNI

Iov 11 – Cuvântarea lui Țofar

1. Țofar din Naama a luat cuvântul și a zis:
2. "Să rămână această năvală de cuvinte fără răspuns și să creadă limbutul că are dreptate?
3. Vor face vorbele tale deșarte pe oameni să tacă? Și-ți vei bate joc de alții, fără să te faci cineva de rușine?
4. Tu zici: "Felul meu de a vedea este drept, și sunt curat în ochii Tăi." -
5. Ah! de ar vrea Dumnezeu să vorbească, de și-ar deschide buzele să-ți răspundă
6. și de și-ar descoperi tainele înțelepciunii Lui, ale înțelepciunii Lui nemărginite, ai vedea atunci că nu-ți răsplătește totuși după fărădelegea ta.
7. Poți spune tu că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic?
8. Cât cerurile-i de înaltă: ce poți face? Mai adâncă decât Locuința morților: ce poți ști?
9. Întinderea ei este mai lungă decât pământul și mai lată decât marea.

Observă:

Pe ce ton i se adresează Țofar lui Iov?

Ce crede Țofar că s-ar întâmpla dacă ar vorbi Dumnezeu?

Cum descrie Țofar înțelepciunea lui Dumnezeu?

Meditează:

Elifaz i-a vorbit pe ocolite – lov, s-ar putea ca tu să fi păcătit, căci nu este om fără păcat. Bildad dimpotrivă, a fost mai direct – cu siguranță fiii tăi au păcătit. Țofar îi vorbește aspru – lov, vorbești mult dar, nu spui nimic, și să știi că nici nu-ți face Dumnezeu după cum meriți! Toate evidențele sunt împotriva pretenției lui lov, care susține în continuare că este curat și că are dreptate. Dacă Elifaz apelează la înțelepciunea dobândită din experiență, Bildad la înțelepciunea generațiilor trecute, Țofar face apel la înțelepciunea nepătrunsă a lui Dumnezeu. De aceea se consideră mai îndreptățit să-l mustre pe lov.

Duhul de judecată și spiritul legalist al lui Țofar este prezent și astăzi în multe biserici. Presupunerea că cel ce suferă nu are credință ori are un păcat ascuns este adesea generalizată. De multe ori, cutezanța și aroganța celor ce pretind că vorbesc din partea lui Dumnezeu îi intimidează pe cei ce suferă, fără să știe de ce.

Aplică:

De ce trebuie să eviți aroganța când mustri pe cineva?

Sunt situații în care trebuie să primești și cea mai aspră mustrare; dar sunt situații în care nu trebuie să te lași intimidat de spiritul de aroganță al celor ce consideră că sunt trimișii Domnului. Citește: Galateni 6:1 și 2 Corinteni 11:20. Ce învățătură desprinzi de aici?

MARȚI

10. Dacă apucă, dacă închide și cheamă El la judecată, cine-L poate opri?
 11. Căci El cunoaște pe făcătorii de rele, vede ușor pe vinovați.
 12. Omul dimpotrivă, are minte de nebun și s-a născut ca mânzul unui măgar sălbatic!
 13. Tu, îndreaptă-ți inima spre Dumnezeu, întinde-ți mâinile spre El.
 14. Depărtează-te de fărădelege și nu lăsa nedreptatea să locuiască în cortul tău.
 15. Și atunci, îți vei ridica fruntea fără teamă, vei fi tare și fără frică;
 16. Îți vei uita suferințele, și-ți vei aduce aminte de ele ca de niște ape care s-au scurs.
 17. Zilele tale vor străluci mai tare decât soarele la amiază, întunericul tău va fi ca lumina dimineții.
 18. Vei fi plin de încredere, și nădejdea nu-ți va fi zadarnică.
- Te vei uita în jurul tău și vei vedea că te poți odihni liniștit.
19. Te vei culca și nimeni nu te va tulbura, și mulți vor umbla după bunăvoința ta.
 20. Dar ochii celor răi se vor topi; ei n-au loc de scăpare: moartea, iată nădejdea lor!"

Observă:

Ce aluzie face Țofar cu privire la Iov?

Ce sfaturi îi dă Țofar lui Iov?

Meditează:

Proverbul rostit de Țofar se referă la faptul că măgarul este cel mai încăpățânat animal din gospodăria omului. Dar, mai încăpățânat decât măgarul domestic este cel neîmblânzit. Întrădevăr, încăpățânarea este cauza multor suferințe în viața oamenilor (Exod 33:1-6 și 34:9). Țofar consideră că lov ar trebui să se pocăiască, să se roage și să renunțe la păcat. Dacă se pocăiește, lov va avea parte de restaurare psihică, prin eliberare de frică, încredere și pace sufletească. Întrădevăr, pocăința este singura soluție pentru păcat.

Teologia lui Țofar este corectă, dar modul în care o aplică la lov este dogmatic. Țofar aplică aceeași rețetă în orice situație, deoarece crede că suferința este cauzată întotdeauna numai de păcat. În înțelegerea lui Țofar, Dumnezeu nu poate îngădui să sufere un om neprihănit. Dumnezeu cunoaște pe cei vinovați; iar, starea în care se află lov este dovada că acesta este vinovat. Dacă lov nu se bucură de binecuvântări, înseamnă că nu și-a îndreptat inima spre Dumnezeu; nu și-a întins mâinile spre El în rugăciune; nu s-a îndepărtat de fărădelege; și nu a izgonit nedreptatea din relațiile lui. Dar, dacă totuși lov nu este vinovat, de ce îl mai acuză Țofar? Ce mai rămâne din insinuările lui? Nu cumva Dumnezeu are un plan pe care Țofar nu-l înțelege?

Aplică:

Abordarea dogmatică nu ține seama de context și este cu totul lipsită de har, în numele dreptății lui Dumnezeu. Ce ai putea să faci când ești acuzat pe nedrept și toate evidențele par că sunt împotriva ta?

Pocăința este un mesaj central în Scriptură și înseamnă întoarcere la Dumnezeu (Ezechiel 33:11; Marcu 1:15; Fapte 2:38; 17:30). Pocăința afectează mintea, sentimentele și voința (2 Corint. 7:8-11). Când trebuie să te pocăiești? De ce?

MIERCURI

Iov 12 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "S-ar putea zice, în adevăr, că neamul omenesc sunteți voi și că odată cu voi va muri și înțelepciunea!
3. Am și eu minte ca voi, nu sunt mai prejos decât voi. Și cine nu știe lucrurile pe care le spuneți voi?
4. Eu sunt de batjocura prietenilor mei, când cer ajutorul lui Dumnezeu: dreptul, nevinovatul, de batjocură!
5. Dispreț în nenorocire! - iată zicerea celor fericiți: dă brânci cui alunecă cu piciorul!
6. Jefuitorilor li se lasă corturile în pace, celor ce mânie pe Dumnezeu le merge bine, măcar că dumnezeul lor este în pumn.
7. Întreabă dobitoacele, și te vor învăța, păsările cerului, și îți vor spune;
8. vorbește pământului, și te va învăța; și peștii mării îți vor povesti.
9. Cine nu vede în toate acestea dovada că mâna Domnului a făcut asemenea lucruri?
10. El ține în mână sufletul a tot ce trăiește, suflarea oricărui trup omenesc.
11. Nu deosebește urechea cuvintele, cum gustă cerul gurii mâncărurile?
12. „La bătrâni se găsește înțelepciunea, și într-o viață lungă e priceperea.”
13. La Dumnezeu este înțelepciunea și puterea; sfatul și priceperea ale Lui sunt.
14. Ce dărâamnă El, nu va fi zidit din nou; pe cine-l închide El, nimeni nu-l va scăpa.

15. El oprește apele și totul se usucă;
El le dă drumul, și pustiesc pământul.
16. El are puterea și înțelepciunea;
El stăpânește pe cel ce se rătăcește
sau rătăcește pe alții.
17. El ia robi pe sftetnici
și tulbură mintea judecătorilor.
18. El dezleagă legătura împăraților
și le pune o frânghie în jurul coapselor.
19. El ia robi pe preoți;
El răstoarnă pe cei puternici.
20. El taie vorba celor meșteri la vorbă;
El ia mintea celor bătrâni.
21. El varsă disprețul asupra celor mari;
El dezleagă brâul celor tari.
22. El descoperă ce este ascuns în întuneric,
El aduce la lumină umbra morții.
23. El face pe neamuri să crească
și El le nimicește;
El le întinde până departe
și El le aduce înapoi în hotarele lor.
24. El ia mintea căpeteniilor poporului,
El îi face să rătăcească în pustii fără drum,
25. unde bâjbâie prin întuneric și nu văd deslușit;
El îi face să se clatine ca niște oameni beți.

Observă:

Cu ce cuvinte își înfruntă lov prietenii?

Cum ilustrează Iov adevărul că Dumnezeu are deplin control?

Meditează:

Iov răspunde dogmatismului arogant al lui Țofar cu ironie. În loc de mângâiere a avut parte de dispreț. Câtă durere produc în sufletul celui ce suferă, cuvintele care nu au fost chibzuite îndeajuns! Iov știe că înțelepciunea lui Dumnezeu este mai misterioasă decât o înțeleg oamenii. Puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu nu acționează prin simplă retribuție a celor buni și a celor răi. El este suveran și face ce vrea. Viețuitoarele poartă amprenta suveranității Lui. Fenomenele naturii și istoria lumii sunt sub controlul Lui. Fără Dumnezeu, liderii lumii, care ar trebui să ofere direcție, lumină și siguranță, sunt ei înșiși în întuneric. Nu poți face apel la înțelepciunea lui Dumnezeu pentru a-ți bate joc de cel ce suferă. Înțelepciunea și puterea, Îl fac pe Dumnezeu de temut.

Aplică:

Cum Îl privești pe Dumnezeu din focul suferinței?

Cum funcționează în societate zicala, dă brânci celui ce alunecă?

Cum vezi aplicându-se astăzi afirmația, dumnezeul lor este în pumn?

Iov 13

1. Iată, ochiul meu a văzut toate acestea,
urechea mea a auzit și a luat seama.
2. Ce știți voi, știu și eu,
nu sunt mai prejos decât voi.
3. Dar vreau să vorbesc acum Celui Atotputernic,
vreau să-mi apăr pricina înaintea lui Dumnezeu.
4. Căci voi sunteți niște făuritori de minciuni,
sunteți cu toții niște doctori de nimic.
5. O, de ați fi tăcut, ce înțelepciune ați fi arătat!
6. Acum, ascultați, vă rog, apărarea mea
și luați aminte la răspunsul buzelor mele!
7. Vreți să vorbiți lucruri nedrepte
din dragoste pentru Dumnezeu?
Și să spuneți minciuni, ca să-L apărați?
8. Vreți să țineți cu El
și să faceți pe apărătorii lui Dumnezeu?
9. Dacă vă va cerceta El, va găsi bine oare?
Sau vreți să-L înșelați cum înșelați pe un om?
10. Nu, nu; ci El vă va osândi,
dacă în ascuns nu lucrați decât părtinindu-L pe El.
11. Nu vă înfricoșează măreția Lui?
Și nu cade groaza Lui peste voi?
12. Părerile voastre sunt păreri de cenușă,
întăriturile voastre sunt întărituri de lut.
13. Tăceți, lăsați-mă,
vreau să vorbesc!
Întâmplă-mi-se ce mi s-ar întâmpla.
14. Îmi voi lua carnea în dinți
și îmi voi pune viața în joc.
15. Da, mă va ucide: n-am nimic de nădăjduit;

dar îmi voi apăra purtarea în fața Lui.

16. Chiar și lucrul acesta poate sluji la scăparea mea, căci un nelegiuit nu îndrăznește să vină înaintea Lui.

17. Ascultați, ascultați cuvintele mele, luați aminte la cele ce voi spune.

18. Iată-mă sunt gata să-mi apăr pricina, căci știu că am dreptate.

Observă:

De ce vrea Iov să se adreseze acum doar lui Dumnezeu?

Cum s-au făcut vinași prietenii lui de părtinire față de Dumnezeu?

În ce momente este întrerupt Iov de protestele prietenilor lui?

Meditează:

Iov ar vrea ca prietenii lui să tacă, dar ei vorbesc. Ar vrea ca Dumnezeu să vorbească, dar El tace. Vorbele lor nu i-au fost de nici un folos (Citește: Proverbe 17:27-28). Cei trei prieteni au venit cu intenții nobile; dar, în toate cuvântările lor nu există nici măcar un gest de milă. I-au ținut predici, dar nu au reușit să comunice cu Iov.

Îndreptându-și atenția spre Dumnezeu, Iov începe parcă să spere, știindu-se nevinovat. Dumnezeu nu are nevoie de apărători, ci de martori (Isaia 43:1-21). Cine sunt martorii lui IeHoVaH? Ce a făcut El pentru Israel? Care este menirea noastră în lume acum? (Fapte 1:8)

De ce este important să fim martorii învierii Domnului Isus?

Aplică:

Cuvintele lui Iov arată că și un copil al lui Dumnezeu poate să aibă momente de disperare. Ce te ajută să eviți sau să biruiesti disperarea?

”Vreți să vorbiți lucruri nedrepte din dragoste pentru Dumnezeu?”
Cum înțelegei onestitatea și vulnerabilitatea în mărturia creștină?

”Dacă vă va cerceta El, va găsi bine oare?” Cum te va găsi Dumnezeu?
Încearcă să dai un răspuns personal Domnului:

VINERI

19. Are cineva ceva de spus împotriva mea?
Atunci tac și vreau să mor.

20. Numai două lucruri fă-mi,
și nu mă voi ascunde de Fața Ta:

21. Trage-Ți mâna de pe mine
și nu mă mai tulbura cu groaza Ta.

22. Apoi cheamă-mă și-Ți voi răspunde;
sau lasă-mă să vorbesc eu și răspunde-mi Tu!

23. Câte fărădelegi și păcate am făcut?
Arată-mi călcările de Lege și păcatele mele.

24. Pentru ce Îți ascunzi Fața și mă iei drept vrăjmaș?

25. Vrei să lovești o frunză suflată de vânt?

Vrei să urmărești un pai uscat?

26. Pentru ce să mă lovești cu suferințe amare
și să mă pedepsești pentru greșeli din tinerețe?

27. Pentru ce să-mi pui picioarele în butuci,
să-mi pândești toate mișcările,
să pui hotar pașilor mei,
28. când trupul meu cade în putrezire
ca o haină mâncată de molii?

Observă:

Cum se adresează Iov lui Dumnezeu?

Ce ar dori Iov să-i răspundă Dumnezeu?

Meditează:

Iov ar vrea să aibă un dialog cu Dumnezeu, cu condiția să oprească suferința. Abia apoi, Dumnezeu să-l cheme și Iov să răspundă, iar Iov să întrebe și Dumnezeu să răspundă. Pentru ca un proces să fie corect, trebuie ca cel ce se apără să nu fie intimidat. Asemeni unui bolnav care vrea să se ridice de pe pat și cade neputincios înapoi, așa se simte Iov. Vine o vreme când te lasă puterile și îți este greu să accepți starea de neputință. Ai vrea atunci să știi că ești iertat?

Unii se împietresc în suferință; alții devin mai sensibili. Citește: Eclesiastul 7:2-6 și notează contrastele care le găsești în text. De ce este mai bine să mergi într-o casă de jale decât în una de petreceri?

Aplică:

Ce efecte au asupra ta încercările și suferința?

SÂMBĂȚĂ

Iov 14

1. Omul născut din femeie are viața scurtă,
dar plină de neazuri.
2. Se naște și e tăiat ca o floare;
fuge și pierе ca o umbră.
3. Și asupra lui ai Tu ochiul deschis!
Și pe mine mă tragi la judecată cu Tine!
4. Cum ar putea să iasă dintr-o ființă necurată un om curat?
Nu poate să iasă niciunul.
5. Dacă zilele lui sunt hotărâte,
dacă i-ai numărat lunile,
dacă i-ai însemnat hotarul pe care nu-l va putea trece,
6. întoarce-Ți măcar privirile de la el și dă-i răgaz,
să aibă măcar bucuria pe care o are simbriașul la sfârșitul zilei.
7. Un copac, și tot are nădejde:
căci când este tăiat odrăsește din nou și iar dă lăstari.
8. Când i-a îmbătrânit rădăcina în pământ,
când îi pierе trunchiul în țărână,
9. înverzește iarăși de mirosul apei
și dă ramuri de parcă ar fi sădit din nou.
10. Dar omul când moare, rămâne întins;
omul, când își dă sufletul, unde mai este?
11. Cum pier apele din lacuri
și cum seacă și se usucă râurile,
12. așa se culcă și omul și nu se mai scoală;
cât vor fi cerurile, nu se mai deșteaptă
și nu se mai scoală din somnul lui.
13. Ah! de m-ai ascunde în Locuința morților,
de m-ai acoperi până-Ți va trece mânia
și de mi-ai rânduи o vreme
când îți vei aduce iarăși aminte de mine!
14. Dacă omul odată mort ar putea să mai învie,

aș mai trage nădejde în tot timpul suferințelor mele,
până mi se va schimba starea în care mă găsesc.

15. Atunci m-ai chema, și Ți-aș răspunde,
și Ți-ar fi dor de făptura mâinilor Tale.

16. Dar astăzi îmi numeri pașii,
ai ochiul asupra păcatelor mele;

17. călcările mele de Lege sunt pecetluite într-un mănunchi,
și născocești fărădelegi în sarcina mea.

18. Cum se prăbușește muntele și piere,
cum piere stâncă din locul ei,

19. cum este mâncată piatra de ape
și cum este luat pământul de râu:
așa nimicești Tu nădejdea omului.

20. Îl urmărești întruna, și se duce;
îi schimonosești fața și apoi îi dai drumul.

21. De ajung fiii lui la cinste, el nu știe nimic;
de sunt înjosiți, habar n-are.

22. Numai pentru el simte durere în trupul lui,
numai pentru el simte întristare în sufletul lui."

Observă:

Cum este viața omului pe pământ?

Cu ce compară lov scurttimea vieții noastre?

De ce crede lov că omul are o soartă mai vitregă decât copacii?

Meditează:

Nu știm cum s-a transmis din generație în generație cunoștința despre drama căderii în păcat (Genesa 3). Dar prin lumina Duhului Sfânt, oamenii au realizat că moștenesc o natură înclinată spre păcat (Psalm 51:5). Iov este conștient de acest adevăr, când afirmă că dintr-o ființă necurată nu poate să iasă un om curat (Iov 14:4). Convins că Dumnezeu orchestrează necazul din viața lui, Iov ar vrea să fie lăsat în pace. Ar dori măcar odihna simbriașului de la sfârșitul zilei.

Cât de scurtă este viața și plină de necazuri! Uneori am vrea ca necazurile să se evapore, dar ele se înmulțesc. Adânc în suflet purtăm dorul după înviere și veșnicie. Așa cum afirmă Eclesiastul, Dumnezeu a pus în om, gândul veșniciei (Eclesiastul 3:11). Afirmatia că la moarte omul trece în neființă aparține gândirii atee.

Iov are întrebări referitoare la soarta omului și mai ales la posibilitatea învierii: *"Omul, când își dă sufletul, unde mai este?"* În învierea lui Isus Hristos, Dumnezeu a răspuns la această întrebare chinuitoare. Cât privește menirea noastră, Biblia ne învață că suntem mântuiți ca să trăim pentru gloria lui Dumnezeu (Efeseni 1:6, 12, 14).

Suferința este o parte a planului lui Dumnezeu pentru noi (Faptele Apostolilor 14:21-22). Dumnezeu ne asigură că toate lucrurile – și bune și rele – vor coopera pentru binele celor ce Îl iubesc pe El (Romani 8:28). Iar, credința ne ajută să-L glorificăm pe El, în bine și în rău, în viață și în moarte (Filipeni 1:20-21, 12-13).

Aplică:

În ce mod îți afectează trăirea, credința în înviere?

Ce întrebări te frământă cu privire la destinul tău?

Săptămâna 8—MÂNGÂIETORI SUPĂRĂCIOȘI

Aici începe al doilea ciclu al cuvântărilor și se desfășoară în aceeași ordine. Intensitatea disputei crește deoarece prietenii lui Iov insistă în prejudecățile lor și nu înțeleg dilema lui Iov. Ei nu îl vor mai îndemna pe Iov să se pocăiască, nici nu vor mai vorbi despre restaurarea sănătății și prosperității lui, ci îl vor insulta și îl vor condamna tot mai aspru. Cei trei au uitat că au venit să-l mângâie pe Iov (2:11). Cuvântările lor se vor centra pe descrierea soartei celor răi, desigur, cu aluzie la Iov.

LUNI

Iov 15 – *Elifaz, a doua cuvântare*

1. Elifaz din Teman a luat cuvântul și a zis:
2. "Se cade să dea înțeleptul ca răspuns înțelepciune deșartă?
Sau să-și umfle pieptul cu vânt de răsărit?"
3. Să se apere prin cuvinte care n-ajută la nimic
și prin cuvântări care nu slujesc la nimic?
4. Tu nimicești chiar și frica de Dumnezeu,
nimicești orice simțire de evlavie față de Dumnezeu.
5. Nelegiuirea ta îți cârmuiește gura,
și împrumuți vorbirea oamenilor vicleni.
6. Nu eu, ci gura ta te osândește,
buzele tale mărturisesc împotriva ta.
7. Tu ești omul care s-a născut întâi?
Te-ai născut tu înaintea dealurilor?
8. Ai fost tu la sfaturile lui Dumnezeu;
și ai sorbit din ele înțelepciune pentru tine?
9. Ce știi tu și să nu știm și noi?
Ce cunoștință ai tu pe care să n-o avem și noi?
10. Între noi sunt peri albi, bătrâni,
oameni mai înziliți decât tatăl tău.
11. Puțin lucru sunt mângâierile lui Dumnezeu pentru tine
și cuvintele care-ți vorbesc atât de blând?...

12. Încotro te trage inima
și ce înseamnă această privire țintă a ochilor tăi?
13. Ce! Împotriva lui Dumnezeu îți îndrepti tu mânia
și-ți ies din gură astfel de cuvinte?
14. "Ce este omul, ca să fie curat?
Și poate cel născut din femeie să fie fără prihană?"
15. Dacă n-are încredere Dumnezeu nici în sfinții Săi,
dacă nici cerurile nu sunt curate înaintea Lui,
16. cu cât mai puțin ființa urâcioasă și stricată - omul,
care bea nelegiuirea ca apa!"?

Observă:

Schimbarea de ton a lui Elifaz față de prima cuvântare.

Ce acuzații îi aduce Elifaz?

Meditează:

Elifaz vede în apărarea lui Iov vorbărie goală, care aduce uscăciune și pustiire ca vântul fierbinte de răsărit. Pentru Elifaz, Iov este un păcătos împietrit în aroganță și răzvrătire față de Dumnezeu. Nu doar că este de osândit, dar nelegiuirea îi cârmuiește vorbele. „*Nu eu, ci gura ta te osândește, buzele tale mărturisesc împotriva ta*”, spune Elifaz. Cine se crede Iov! Este el cel mai bătrân de pe pământ, ca să fie cel mai înțelept? Elifaz se simte jignit de afirmațiile lui Iov. El pune la îndoială relația lui Iov cu Dumnezeu. Frica de Dumnezeu este începutul înțelepciunii, dar Iov distruge orice temelie a înțelepciunii. Elifaz apelează din nou la argumentul său din prima cuvântare (4:17-19): Dacă Dumnezeu nu are încredere nici în sfinții îngeri, și dacă cerurile nu sunt curate înaintea Lui, cum ar putea să fie curat omul care bea nelegiuirea ca apa? Elifaz este mai sever în aprecierile lui

despre Iov decât Dumnezeu. El îl acuză pe Iov că nu apreciază mângâierile lui Dumnezeu și cuvintele lor pline de blândețe.

Elifaz aduce acuzații grele, dar este incapabil să arate înțelegere, milă și har în cuvântarea lui. Mai mult, este surprins că Iov nu primește mustrarea: Ce înseamnă această privire țintă a ochilor tăi? Adesea într-o dezbatere poți să câștigi dezbaterea și să pierzi interlocutorul.

Aplică:

De ce nu are efect mustrarea, când este făcută în duh de judecată?

Cum poți să fii credincios adevărului, și totuși să mustrî cu iubire?

MARȚI

17. Vreau să te învăț, ascultă-mă!

Voi istorisi ce am văzut,

18. ce au arătat înțelepții,

ce au descoperit ei, auzind de la părinții lor,

19. cărora singuri li se dăduse țara

și printre care niciun străin nu venise încă.

20. "Omul cel rău își duce în neliniște toate zilele vieții,

toți anii de care are parte cel nelegiuit.

21. Țipete de spaimă răsună la urechile lui:

În mijlocul fericirii lui, pustiitorul se va arunca asupra lui.

22. El nu trage nădejde să scape de întuneric,

vede sabia care-l amenință;

23. aleargă încioace și încolo să caute pâine,

știe că-l așteaptă ziua întunericului.

24. Necazul și neliniștea îl înspăimântă
și se aruncă asupra lui ca un împărat gata de luptă.
25. Căci a ridicat mâna împotriva lui Dumnezeu,
s-a împotrivit Celui Atotputernic
26. și a avut îndrăzneala să se năpustească asupra Lui
cu partea cea mai tare a scuturilor lui.
27. Avea fața acoperită cu grăsime,
coapsele încărcate cu osânză
28. și locuia în cetăți nimicite,
în case părăsite, sortite să fie dărâmate.
29. Nu se va mai îmbogăți,
averea nu-i va crește,
și avuția nu se va mai întinde pe pământ.
30. Nu va putea ieși din întuneric,
flacăra îi va arde mlădițele,
și Dumnezeu îl va pierde cu suflarea gurii Lui.
31. Dacă se încrede în rău, se înșală,
căci răul îi va fi răsplata.
32. Ea va veni înaintea de capătul zilelor lui,
și ramura lui nu va mai înverzi.
33. Va fi ca o viță despuiată de roadele ei încă verzi,
ca un măslin ale cărui flori au căzut.
34. Căci casa celui nelegiuit va ajunge stearpă,
și cortul omului stricat îl va mânca focul.
35. El zămislește răul și naște răul:
în sânul lui coace roade care-l înșală."

Observă:

Cum îl descrie Elifaz pe omul cel rău?

Din ce pricină se întâmplă toate acestea omului rău?

Meditează:

Ascultă-mă, vreau să te învăț! Elifaz vrea să capteze atenția lui Iov, vorbind despre omul rău. Acesta se înșală și o duce din rău în mai rău. Tabloul prezentat de Elifaz se vrea un avertisment pentru Iov. Nenorocirea omului rău este cauzată de împotrivirea lui față de Dumnezeu. În loc să ridice mâna spre Dumnezeu în rugăciune și închinare, cel rău o ridică împotriva lui Dumnezeu. Afirmările lui Elifaz sunt în principiu, corecte. Dar, ce bine se potrivește acest tablou cu soarta lui Iov! Cel puțin, așa trebuia să fi simțit Iov. Elifaz greșește când generalizează. Un punct de vedere înseamnă uneori, nouăzeci și nouă de puncte de orbire!

Asaf, în Psalmul 73:1-12 descrie un alt tablou al celor răi; o realitate care îl face să se tulbure. Spre deosebire de Elifaz, care consideră că deține adevărul, Asaf se duce la Templu, înaintea lui Dumnezeu și acolo descoperă perspectiva divină (Psalmul 73:16-28). Soarta omului, a celui bun și a celui rău, trebuie privită din perspectivă eternă. Astfel, s-ar putea ca pentru o vreme, cel bun să sufere, iar celui rău să îi meargă bine.

A învăța pe alții Cuvântul lui Dumnezeu este un privilegiu, dar și o mare responsabilitate. *„Cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire, vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.”*, spune proorocul Daniel (Daniel 12:3). În Epistola către Evrei 5:12-14, autorul spune că cei credincioși ar trebui să fie în stare să învețe pe alții. Totuși, Iacov avertizează: *„Frații mei, să nu fiți mulți învățători, căci știți că vom avea parte de o judecată mai severă.”* (Iacov 3:1).

Aplică:

În ce măsură ești atent la învățătura care o dai altora?

De ce, pentru a învăța pe alții, trebuie să fii tu însuși gata să înveți?

MIERCURI

Iov 16 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Astfel de lucruri am auzit eu des;
voi toți sunteți niște mângâietori supărăcioși.
3. Când se vor sfârși aceste vorbe în vânt?
Și pentru ce atâta supărare în răspunsurile tale?
4. Ca voi aș vorbi eu, de ați fi în locul meu?
V-aș copleși cu vorbe, aș da din cap la voi,
5. v-aș mângâia cu gura
și aș mișca din buze ca să vă ușurez durerea?
6. Dacă vorbesc, durerea nu mi s-alină,
iar dacă tac, cu ce se micșorează?
7. Dar acum, vai!
El m-a stors de puteri...
Mi-ai pustiit toată casa!
8. M-ai apucat, ca pe un vinovat;
dovadă slăbiciunea mea, care se ridică
și mă învinuiește în față.
9. Mă sfâșie și mă urmărește în mânia Lui,
scrâșnește din dinți împotriva mea,
mă lovește și mă străpunge cu privirea Lui.
10. Ei deschid gura să mă mănânce,
mă ocărăsc și mă bat peste obraji,
se înverșunează cu toții după mine.
11. Dumnezeu mă lasă la bunul plac al celor nelegiuiți,
și mă aruncă în mâinile celor răi.

Observă:

De ce este Iov nemulțumit de prietenii săi?

Ce întrebări le-a pus Iov?

Cum le-a dat Dumnezeu ocazia să-l batjocorească pe Iov?

Meditează:

Iov este dezgustat de prietenii săi și dezamăgit de Dumnezeu. Elifaz nu i-a spus nimic nou. Dacă aș fi în locul vostru, așa m-aș purta cu voi? V-aș ocări așa cum faceți voi, copleșindu-vă cu vorbe în vânt, dând din cap, și mimând cu buzele, ca și cum aș vrea să vă ușurez durerea? Sunt într-o situație fără ieșire, fie că vorbesc, fie că tac.

Adevărata problemă a lui Iov este Dumnezeu, care l-a tratat ca pe un vinovat. Dovadă este chiar slăbiciunea lui, pe care prietenii o folosesc ca să-l învinuiască. În mâna lui Dumnezeu, Iov se simte ca în ghearele și în gura unui leu. Se simte abandonat în gura și mâinile prietenilor săi, care se poartă cu el ca niște nelegiuți. David consideră că este mai rău să cazi în mâna oamenilor, decât în mâna lui Dumnezeu. „*Oh! Mai bine să cădem în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite; dar să nu cad în mâinile oamenilor.*” (2 Samuel 24:14).

Aplică:

Citește Psalmii: 55; 56 și 57. Cele mai multe plângeri ale lui David sunt îndreptate împotriva vorbelor de ocară. Oare, de ce?

Ce experiențe ai avut cu oamenii, atunci când ai greșit?

JOI

12. Eram liniștit, și m-a scuturat,
m-a apucat de ceafă și m-a zdrobit,
a tras asupra mea ca într-o țintă.
13. Săgețile Lui mă înconjoară din toate părțile;
îmi străpunge rinichii fără milă,
îmi varsă fierea pe pământ,
14. mă frânge bucăți, bucăți,
se aruncă asupra mea ca un războinic.
15. Mi-am cusut un sac pe piele
și mi-am prăvălit capul în țărână.
16. Plânsul mi-a înroșit fața;
și umbra morții este pe pleoapele mele.
17. Totuși n-am făcut nicio nelegiuire,
și rugăciunea mea totdeauna a fost curată.
18. Pământule, nu-mi acoperii sângele,
și vaietele mele să n-aibă margine!
19. Chiar acum, martorul meu este în cer,
apărătorul meu este în locurile înalte.
20. Prietenii mei râd de mine,
dar eu mă rog lui Dumnezeu cu lacrimi,
21. să facă dreptate omului înaintea lui Dumnezeu,
și fiului omului împotriva prietenilor lui.
22. Căci numărul anilor mei se apropie de sfârșit,
și mă voi duce pe o cărare de unde nu mă voi mai întoarce.

Observă:

Ce imagini folosește Iov pentru a descrie asaltul la care a fost supus?

Ce a făcut Iov în fața asaltului lui Dumnezeu?

Cine este de partea lui Iov în aceste circumstanțe?

Meditează:

În fața asaltului violent al lui Dumnezeu, Iov se refugiază într-o atitudine de smerenie (Vezi: Plângerile lui Ieremia 2:10), și întristare de moarte (Matei 26:38). El nu a răspuns cu răzvrătire, ci a stăruit în devoțiune sinceră și rugăciune cu o conștiință curată. În strigătul lui după dreptate, avem imaginea sângelui lui Abel pe care pământul nu l-a putut acoperi (Genesa 4:10 și Evrei 12:24). Iov ar vrea ca vaietele lui să nu aibă hotar; să se audă până în ceruri.

O străfulgerare de lumină apare în frământarea lui Iov, când vorbește despre martorul și apărătorul lui care este în cer. Cu siguranță, Duhul Sfânt i-a deschis ochii credinței să intuiască ceea ce nu era încă destul de clar; așa cum Avraam a intuit prin credință puterea învierii: „*Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți.*” (Evrei 11:17-19). Biblia afirmă că Martorul credincios este Isus Hristos (Apocalipsa 1:5 și 3:14).

În loc să-l mângâie, prietenii lui Iov râd de el: „*Prietenii mei râd de mine, dar eu mă rog lui Dumnezeu cu lacrimi.*” David va mărturisi același lucru: „*Pe când eu îi iubesc, ei îmi sunt potrivnici; dar eu alerg*

la rugăciune.” (Psalm. 109:4). Iov aleargă la rugăciune în momentul în care știe că martorul și apărătorul lui este în cer.

Aplică:

Ce faci atunci când cei apropiați te batjocoresc?

Cum ar trebui să ne rugăm, știind că Isus mijlocește pentru noi?

VINERI

Iov 17

1. Mi se pierde suflarea, mi se sting zilele, mă așteaptă mormântul.
2. Sunt înconjurat de batjocoritori, și ochiul meu trebuie să privească spre ocările lor.
3. Pune-Te singur zălog pentru mine înaintea Ta; altfel, cine ar putea răspunde pentru mine?
4. Căci le-ai încuiat inima în fața priceperii. De aceea nici nu-i vei lăsa să biruie.
5. Cine dă pe prieteni să fie prădați, copiilor aceluia li se vor topi ochii.
6. M-a făcut de basmul oamenilor și ca unul pe care-l scuipi în față!
7. Ochiul mi se întunecă de durere; toate mădularele mele sunt ca o umbră.
8. Oamenii fără prihană sunt înmărmuriți de aceasta, și cel nevinovat se răscoală împotriva celui nelegiuit.
9. Cel fără prihană rămâne totuși tare pe calea lui, cel cu mâinile curate se întărește tot mai mult.

Observă:

Cum îşi descrie lov starea în care se află?

În ce mod l-au afectat vorbele prietenilor săi?

Ce rugăminte îi adresează lov lui Dumnezeu?

Meditează:

lov agonizează în mijlocul batjocurii și condamnării prietenilor lui. El tânjește după un apărător care să se pună garant în fața cuzațiilor care i se aduc. Dumnezeu însuși poate fi garantul lui; numai El poate să confirme că lov este nevinovat. Această garanție este necesară deoarece Dumnezeu a împietrit inima prietenilor săi ca să nu înțeleagă nevinovăția lui.

Proverbul potrivit căruia, cel ce își trădează prietenii va moșteni necazul în propria familie, ar trebui să fie o avertizare pentru prietenii lui lov. Cei ce aruncau gunoaiile sub zidul cetății făceau glume pe seama lui lov și îl scuipau în față. lov a ajuns o poveste vie a faptului că păcatul aduce suferința. Batjocoritorii îl torturează cu vorbele lor, dar cei neprihăniți se abțin și sunt înmărmuriți. Iar, lov este convins că va rămâne consecvent deoarece este neprihănit.

Garantul este solidar cu datornicul în plata datoriei. Dacă datoria nu era plătită, atât datornicul, cât și garantul erau aruncați în închisoare până unul din ei va plăti. Dacă într-o zi datornicul află că garantul său a fost eliberat, știe că datoria a fost plătită și că va fi și el eliberat. lov dorește ca însuși Dumnezeu să fie garantul lui. Prin învierea Domnului Isus, avem garanția că datoria noastră a fost plătită: „*Isus Hristos*,

Domnul nostru, a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.” (Romani 4:22-25).

Aplică:

Cât de ușor poți să intri în corul celor ce acuză! Oare, de ce?

Cine ai vrea să fie garantul mântuirii tale? De ce?

SÂMBĂȚĂ

10. Dar voi toți, întoarceți-vă,
veniți iarăși cu cuvântările voastre,
și vă voi arăta că între voi niciunul nu e înțelept.

11. Ce!... Mi s-au dus zilele, mi s-au nimicit planurile,
planurile acelea făcute cu atâta iubire în inima mea...

12. Și ei mai spun că noaptea este zi,
că se apropie lumina, când întunericul a și venit!

13. Când Locuința morților o aștept ca locuință,
când în întuneric îmi voi înălța culcușul;

14. când strig gropii: "Tu ești tatăl meu!"
Și viermilor: "Voi sunteți mama și sora mea!"

15. Unde mai este atunci nădejdea mea?
Și cine mai poate vedea nădejdea mea?

16. Ea se va coborî cu mine la porțile Locuinței morților,
când vom merge împreună să ne odihnim în țărână."

Observă:

Cum încearcă prietenii să-l amăgească?

Cum își încheie lov această cuvântare?

Meditează:

Chiar dacă mângâietorii îl batjocoresc și oamenii îl insultă, lov este gata să-și înfrunte prietenii și să le reexamineze argumentele. De aceea îi invită să-și reia cuvântările lipsite de logică. Dar, nu ca să se apere, ci ca să-și exprime deznădejdea. Lov s-a împăcat cu gândul că va muri, iar promisiunile lor sunt deșarte. Țofar spusese: „*Zilele tale vor străluci mai tare decât soarele la amiază, întunericul tău va fi ca lumina dimineții.*” (lov 11:17). Ce rost au aceste cuvântări deșarte?

Cineva a spus: În fiecare an am crezut că anul următor va fi mai ușor, dar a fost tot mai greu. Avem nevoie de har ca să nu ne pierdem nădejdea. Chiar dacă crezi că totul s-a sfârșit, Dumnezeu mai are har.

Aplică:

Ce înseamnă că Dumnezeu mai are har când ești în suferință; când treci prin necazuri sau neînțelegeri în familie; când ți se năruiesc toate planurile pe care le-ai îndrăgit; când ai păcătuit; când nu mai ai nădejde că lucrurile se vor schimba? Când știi că totul s-a sfârșit?

Încearcă să răspunzi măcar la una din aceste întrebări:

Ce alte întrebări te frământă în situația prin care treci?

Săptămâna 9—RĂSCUMPĂRĂTORUL MEU ESTE VIU!

LUNI

Iov 18 – *Bildad, a doua cuvântare*

1. Bildad din Şuah a luat cuvântul și a zis:
2. "Când vei pune capăt acestor cuvântări?
Vino-ți în minte, și apoi vom vorbi.
3. Pentru ce ne socotești atât de dobitoci?
Pentru ce ne privești ca pe niște vite?
4. Oare pentru tine, care te sfâșii în mânia ta,
s-ajungă pustiu pământul
și să se strămute stâncile din locul lor?
5. Da, lumina celui rău se va stinge,
și flacăra din focul lui nu va mai străluci.
6. Se va întuneca lumina în cortul lui
și se va stinge candela deasupra lui.
7. Pașii lui cei puternici se vor strâmta,
și, cu toate opintirile lui, va cădea.
8. Căci calcă cu picioarele pe laț
și umblă prin ochiuri de rețea;
9. este prins în cursă de călcâi,
și lațul pune stăpânire pe el;
10. capcana în care se prinde este ascunsă în pământ,
și prinzătoarea îi stă pe cărare.
11. De jur împrejur îl apucă spaima
și-l urmărește pas cu pas.
12. Foamea îi mănâncă puterile,
nenorocirea este alături de el.
13. Mădularele îi sunt mistuite unul după altul,
mădularele îi sunt mâncate de întâiul născut al morții.
14. Este smuls din cortul lui unde se credea la adăpost
și este târât spre împăratul spaimelor.

15. Nimeni din ai lui nu locuiește în cortul lui,
pucioasă este presărată pe locuința lui.
16. Jos, i se usucă rădăcinile;
sus îi sunt ramurile tăiate.
17. Îi piere pomenirea de pe pământ,
numele lui nu mai este pe uliță.
18. Este împins din lumină în întuneric
și este izgonit din lume.
19. Nu lasă nici moștenitori,
nici sămânță în poporul său,
nicio rămășiță vie în locurile în care locuia.
20. Neamurile care vor veni se vor uimi de prăpădirea lui,
și neamul de acum va fi cuprins de groază.
21. Aceasta este soarta celui rău,
aceasta este soarta celui ce nu cunoaște pe Dumnezeu."

Observă:

Cu ce cuvinte se adresează Bildad lui Iov?

Notează cele șase referiri la capcanele în care este prins cel rău:

Cum descrie Bildad soarta celui rău?

Meditează:

Bildad are o singură preocupare, când va reuși să-l facă pe Iov să tacă. În prima cuvântare întreabă: „*Până când vrei să vorbești astfel? (8:2)* A doua cuvântare o începe la fel: *Când vei pune capăt acestor cuvântări? (18:2)*” În răspunsul lui către Elifaz, Iov s-a plâns că îl sfâșie Dumnezeu. În replică, Bildad îl acuză că singur se sfâșie în mânia lui.

Bildad preia de la Elifaz tema referitoare la soarta celui rău. Pentru cel rău, lumina care simbolizează prosperitatea și bucuria vieții se va stinge; întunericul îi va umple locuința; pericole de tot felul îl vor pândi, iar spaima îl va urmări ori încotro se va îndrepta; mădularele îi vor fi devorate de boală și ca un captiv, va fi târât înaintea împăratului spaimelor—moartea. Ca o plantă cu rădăcinile uscate și ramurile tăiate nu are nici un viitor; nici amintirea lui nu va dăinui și nu va lăsa nici moștenitori. Generațiile care vor veni se vor uimi de modul în care a fost nimicit, iar contemporanii vor fi cuprinși de groază.

Ce cuvinte mângâietoare rostește Bildad! Cine și-ar dori așa mângâietori? Sunt situații în care ceea ce spune Bildad are sens. Dar, nu și în cazul lui Iov. Noi știm încă din introducere care a fost cauza suferințelor lui Iov. Bildad nu înțelege că Dumnezeu lucrează și în mod misterios. S-ar putea spune că satana se bucură de faptul că prietenii lui Iov fac așa de bine slujba lui.

Aplică:

Cât de bine știm să vorbim despre soarta celor răi când privim la alții! Când ne gândim la noi, ne place să teoretizăm. Iar când trecem prin încercări este ușor să ne pierdem inima. Decât să fii cinic sau critic, mai bine să te rogi cu cel ce suferă. Ai avut astfel de ocazii? Cum?

„Domnul să vă îndrepte inimile spre dragostea lui Dumnezeu și spre răbdarea lui Hristos!” (2 Tesaloniceni 3:5). De ce este important să-ți întorci fața spre Domnul în orice situație te-ai afla?

MARȚI

Iov 19 – Răspunsul lui Iov

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Până când îmi veți întrista sufletul și mă veți zdrobi cu cuvântările voastre?"

3. Iată că de zece ori m-ați batjocorit;
nu vă este rușine să vă purtați așa?
4. Dacă am păcătuit cu adevărat,
numai eu sunt răspunzător de aceasta.
5. Credeți că mă puteți lua de sus?
Credeți că mi-ați dovedit că sunt vinovat?
6. Atunci să știți că Dumnezeu mă urmărește
și mă învelește cu lațul Lui.
7. Iată, țip de silnicie, și nimeni nu răspunde;
cer dreptate, și dreptate nu este!
8. Mi-a tăiat orice ieșire, și nu pot trece;
a răspândit întuneric pe cărările mele.
9. M-a despuiat de slava mea,
mi-a luat cununa de pe cap,
10. m-a zdrobit din toate părțile, și pier;
mi-a smuls nădejdea ca pe un copac.
11. S-a aprins de mânie împotriva mea,
S-a purtat cu mine ca și cu un vrăjmaș.
12. Oștile Lui au pornit deodată înaintea,
și-au croit drum până la mine
și au tăbărât în jurul cortului meu.
13. A depărtat pe frații mei de la mine,
și prietenii mei s-au înstrăinat de mine.
14. Rudele mele m-au părăsit,
și cei mai de aproape ai mei m-au uitat.
15. Casnicii mei și slugile mele mă privesc ca pe un străin,
în ochii lor sunt un necunoscut.
16. Chem pe robul meu, și nu răspunde;
îl rog cu gura mea, și degeaba.
17. Suflarea mea a ajuns nesuferită nevestei mele,
și duhoarea mea a ajuns nesuferită fiilor mamei mele.
18. Până și copiii mă disprețuiesc:

dacă mă scol, ei mă ocărăsc.

19. Aceia în care mă încredeam mă urăsc,
acea pe care îi iubeam s-au întors împotriva mea.

20. Oasele mi se țin de piele și de carne;
nu mi-a mai rămas decât pielea de pe dinți.

21. Fie-vă milă, fie-vă milă de mine, prietenii mei!
Căci mâna lui Dumnezeu m-a lovit.

22. De ce mă urmăriți ca Dumnezeu?
Și nu vă mai săturați de carnea mea?

Observă:

De ce se plânge Iov de prietenii săi?

Cum își descrie Iov starea în care a ajuns?

Meditează:

Suferința fizică a lui Iov este insuportabilă. Dar, suferința emoțională face și mai dificilă situația lui. Opinia celor din jur conta enorm în contextul cultural și spiritual de atunci. Astăzi, societatea promovează tot mai mult o atitudine de nepăsare față de ceea ce zic alții. Totuși în suferință și în necaz omul este mai vulnerabil și mai sensibil chiar și azi. Se știe că stresul poate ucide. Iov se miră că prietenii lui nu se rușinează de propria lor atitudine. Aceștia îl tratează cu dispreț, deși nu au nici o dovadă că Iov a păcătuit. Doar presupun că este vinovat din pricina faptului că suferă.

Iov se simte singur, abandonat și disprețuit de toți. Strigă în durere, dar nimeni nu-i răspunde. Cere să i se facă dreptate, dar dreptate nu este. Chiar Dumnezeu se poartă cu el ca un vrăjmaș. Pentru frații, prietenii, rudele lui, chiar și pentru soția sa, Iov a ajuns de nesuportat. Slujitorii din casă (cei de la câmp și din caravane au pierit) nu-i mai

răspund. Copiii care ar trebui să se poarte cu respect față de cei mai în vârstă, îl batjocoresc. Dacă Dumnezeu nu-i răspunde, ar vrea măcar prietenii lui să-i arate milă.

Aplică:

Cum te simți când nimeni nu te înțelege și toți te abandonează? Cum apreciezi atunci, un cuvânt de mângâiere și un gest de compasiune?

MIERCURI

23. Oh! Aș vrea ca vorbele mele să fie scrise,
să fie scrise într-o carte;

24. aș vrea să fie săpate cu un priboi de fier
și cu plumb în stâncă pe vecie...

25. Dar știu că Răscumpărătorul meu este viu
și că Se va ridica la urmă pe pământ.

26. Chiar dacă mi se va nimici pielea
și chiar dacă nu voi mai avea carne,
voi vedea totuși pe Dumnezeu.

27. Îl voi vedea și-mi va fi binevoitor;
ochii mei îl vor vedea, și nu ai altuia.
Sufletul meu tânjește de dorul acesta înăuntrul meu.

28. Atunci veți zice: "Pentru ce-l urmăream noi?"
Căci dreptatea pricinii mele va fi cunoscută.

29. Temeți-vă de sabia:
căci pedepsele date cu sabia sunt grozave!
Și să știți că este o judecată."

Observă:

Ce dorință exprimă Iov în acest pasaj?

Ce convingere afirmă Iov, în ciuda suferinței?

Meditează:

Iov credea că vorbele lui vor fi uitate. Dar, Dumnezeu a păstrat cuvintele lui pentru generațiile care au urmat. Câți oameni de-a lungul veacurilor s-au identificat cu Iov în suferință! Și câți se vor identifica încă! Pentru toți cei ce trec prin suferință și citesc această carte, răbdarea lui Iov este un motiv de încurajare.

Iov a ajuns la cel mai de jos și întunecat moment, în abisul suferinței. Dar, tocmai în cel moment, credința lui strălucește ca un curcubeu în nori. Convingerea că există un Răscumpărător pentru el, îi dă curaj să spere că și dacă va muri, într-o zi îl va vedea pe Dumnezeu. În Biblie, Răscumpărătorul este ruda cea mai apropiată a celui răscumpărat. Fiul lui Dumnezeu s-a făcut asemenea nouă oamenilor ca să ne poată răscumpăra, a devenit fratele nostru prin har (Evrei 2:10-15).

Când Dumnezeu îi va face dreptate, vor vedea și prietenii lui că l-au osândit degeaba. Judecata va veni peste ei. De aceea, ei sunt aceia care ar trebui să se teamă de judecata lui Dumnezeu!

Aplică:

„Dar știi...!” – este afirmația lui Iov. Nesiguranța este cea mai grea povară. În orice împrejurare, siguranța și nădejdea îți luminează perspectiva și te face să perseverezi. În cine îți pui nădejdea?

Ca să ai pace acum, trebuie să știi unde vei merge în veșnicie! Cum vei înfrunta judecata finală? (Evrei 9:27).

JOI

Iov 20 – *Țofar, a doua cuvântare*

1. Țofar din Naama a luat cuvântul și a zis:
2. "Gândurile mele mă silesc să răspund, și frământarea mea nu-mi dă pace.

3. Am auzit muștrări care mă umplu de rușine,
și din adâncul minții mele duhul mă face să răspund.
4. Nu știi tu că, demult de tot,
de când a fost așezat omul pe pământ,
5. biruința celor răi a fost scurtă,
și bucuria nelegiuitului numai de o clipă?
6. Chiar dacă s-ar înălța până la ceruri,
și capul i-ar ajunge până la nori,
7. va pieri pentru totdeauna, ca murdăria lui,
și cei ce-l vedeau vor zice: "Unde este?"
8. Va zbura ca un vis, și nu-l vor mai găsi;
va pieri ca o vedenie de noapte.
9. Ochiul care-l privea nu-l va mai privi,
locul în care locuia nu-l va mai zări.
10. Peste fiii lui vor năvăli cei săraci,
și mâinile lui vor da înapoi ce a răpit cu sila.
11. Oasele lui, pline de vlaga tinereții,
își vor avea culcușul cu el în țărână.
12. Dulce era răul în gura lui,
îl ascundea sub limbă,
13. îl mesteca întruna și nu-l lăsa,
îl ținea în cerul gurii:
14. dar hrana lui se va preface în măruntaiele lui,
va ajunge în trupul lui o otravă de aspidă.
15. Bogățiile înghițite le va vărsa,
Dumnezeu le va scoate din pântecul lui.
16. Otravă de aspidă a supt
și de aceea, limba năpârcii îl va ucide.
17. Nu-și va mai plimba privirile peste pâraiele
și râurile de miere și de lapte,
18. va da înapoi ce a câștigat
și nu va mai trage folos din câștig;
va da înapoi tot ce a luat
și nu se va mai bucura de el,

19. căci a asuprit pe săraci și i-a lăsat să piară,
a dărâmat case și nu le-a zidit la loc.
20. Lăcomia lui n-a cunoscut margini;
dar nu va scăpa ce are mai scump.
21. Nimic nu scapă de lăcomia lui,
dar bunăstarea lui nu va ține.
22. În mijlocul belșugului va fi în nevoie;
mâna tuturor ticăloșilor se va ridica asupra lui.
23. Și iată, ca să-i umple pântecul,
Dumnezeu va trimite peste el focul mâniei Lui
și-l va sătura cu o ploaie de săgeți.
24. Dacă va scăpa de armele de fier,
îl va străpunge arcul de aramă.
25. Își smulge din trup săgeata,
care scânteie la ieșirea din fierea lui,
și îl apucă spaima morții.
26. Toate nenorocirile sunt păstrate pentru comorile lui;
va fi mistuit de un foc pe care nu-l va aprinde omul,
și ce va mai rămâne în cortul lui va fi ars de foc.
27. Cerurile îi vor dezveli fărâdelegea,
și pământul se va ridica împotriva lui.
28. Veniturile casei lui se vor pierde,
vor pieri în ziua mâniei lui Dumnezeu.
29. Aceasta este soarta
pe care o păstrează Dumnezeu celui rău,
aceasta este moștenirea pe care i-o hotărăște Dumnezeu."

Observă:

Ce îl determină pe Țofar să rostească aceste cuvinte?

Cum descrie Țofar soarta celor răi?

Meditează:

Cât de bine descrie Țofar realitățile din zilele noastre. Dezbateră despre lăcomia, corupția și nedreptatea socială parcă sunt luate din talk-show-urile politice și din anchetele penale de azi. Predicator dogmatic și moralist, Țofar invocă justiția divină. El știe un singur lucru, că cel ce păcătuiește va fi pedepsit. Păcatul pare dulce când este făcut, dar la urmă este amar. Prosperitatea celui rău va ține doar o vreme. Chiar dacă s-ar înălța până la cer, va pieri ca propria lui murdărie, lăsând în urmă dezgust. Răutatea, asuprirea, și lăcomia sunt cauza dezastrului celor răi.

Deși Țofar are în multe privințe dreptate, nu totdeauna cel rău își primește aici răsplata. Iar suferința nu poate fi pusă întotdeauna în seama păcatului sau necredinței. Țofar s-a simțit jignit de cuvintele lui Iov. De aceea, Țofar răspunde cu nervozitate, și nu face altceva decât să escaladeze tensiunea. Țofar nu are nici un cuvânt de spus despre Răscumpărătorul, la care face referire Iov.

Aplică:

Cât de mult te revoltă răutatea, nedreptate și lăcomia altora?

Cum te motivează adevărul răsplății eterne? (2 Corinteni 5:10).

VINERI

Iov 21 – *Răspunsul lui Iov*

1. Iov a luat cuvântul și a zis:
2. "Ascultați, ascultați cuvintele mele, dați-mi măcar această mângâiere.
3. Lăsați-mă să vorbesc, vă rog; și, după ce voi vorbi, veți putea să vă bateți joc.

4. Oare împotriva unui om se îndreaptă plângerea mea?
Și pentru ce n-aș fi nerăbdător?
5. Priviți-mă, mirați-vă
și puneți mâna la gură.
6. Când mă gândesc, mă înspăimânt,
și un tremur îmi apucă tot trupul:
7. Pentru ce trăiesc cei răi?
Pentru ce îi vezi îmbătrânind și sporind în putere?
8. Sămânța lor se întărește cu ei și în fața lor,
odraslele lor propășesc sub ochii lor.
9. În casele lor domnește pacea,
fără umbră de frică;
nuiaua lui Dumnezeu nu vine să-i lovească.
10. Taurii lor sunt plini de vlagă și prăsitori,
juncanele lor zămislesc și nu leapădă.
11. Își lasă copiii să se împrăstie ca niște oi,
și copiii se zbenguie în jurul lor.
12. Cântă cu sunet de tobă și de harpă,
se desfată cu sunete de caval.
13. Își petrec zilele în fericire
și se coboară într-o clipă în Locuința morților.
14. Și totuși ziceau lui Dumnezeu: "Pleacă de la noi.
Nu voim să cunoaștem căile Tale.
15. Ce este Cel Atotputernic, ca să-I slujim?
Ce vom câștiga dacă-I vom înălța rugăciuni?"
16. Ce! Nu sunt ei în stăpânirea fericirii?
- Departe de mine sfatul celor răi!

Observă:

Ce crezi că a înțeles Iov din spiritul cuvântării lui Țofar?

Ce îi spun cei răi lui Dumnezeu?

Meditează:

Iov este sarcastic în modul în care se adresează prietenilor săi. Tăcerea voastră mi-ar aduce mai multă mângâiere, decât vorbele voastre.

„Lăsați-mă să vorbesc, și apoi veți putea să vă bateți joc.” – spune Iov.

De fapt, el nu s-a plâns împotriva lor, ci împotriva lui Dumnezeu. Dacă l-ar privi și l-ar vedea cum arată, s-ar îngrozi. Ei sunt preocupați de prejudecățile lor religioase și nu văd nici măcar faptele care sunt evidente. Iată câteva afirmații ale lui Țofar, și răspunsul lui Iov: Cei răi pier (20:7); în realitate, îi vezi îmbătrânind și sporind în putere (21:7). Fiii lor vor fi asupriți de cei săraci (20:10); în realitate, odraslele lor propășesc (21:9 și 11). Belșugul lor va dispărea (20:15, 17, 22); în realitate, continuă să prospere (21:10). Vor fi cuprinși de spaima morții (20:25); în realitate, își petrec zilele în fericire (21:9, 12-13).

Mai mult chiar, cei răi nu vor să știe de Dumnezeu, Îl resping, nu vor să-L slujească și nu văd de ce ar înălța rugăciuni către El. Cei răi consideră că Dumnezeu nu le poate da nimic mai mult decât ceea ce au deja. Ei singuri își asigură fericirea. Te surprinde faptul că și în urmă cu peste patru mii de ani, cei ce L-au respins pe Dumnezeu aveau aceleași argumente? Ce asemănări izbitoare în atitudinea omului de atunci și a celui de azi! Câtă îngâmfare și suficiență de sine!

Cea mai interesantă afirmație a lui Iov în acest pasaj este: „*Și pentru ce n-aș fi nerăbdător?* (21:4). Noi știm că Iov este un exemplu de răbdare în Biblie (Iacov 5:11). Dar, răbdarea lui Iov nu a fost una pasivă. Iov s-a certat cu Dumnezeu, dar nu s-a lăsat de El. A îndurat suferința, dar nu a cedat în fața presiunilor prietenilor lui.

Aplică:

Care este diferența între răbdarea pasivă și răbdarea perseverentă?

De ce nu ar trebui să privești realitatea prin lentile dogmatice?

SÂMBĂȚĂ

17. Dar de multe ori se întâmplă să li se stingă candela,
să vină sărăcia peste ei,
să le dea și lor Dumnezeu partea lor de dureri în mânia Lui,

18. să fie ca paiul luat de vânt,
ca pleava luată de vârtej?

19. Veți zice că pentru fiii săi
păstrează Dumnezeu pedeapsa.

Dar pe el, pe nelegiuit,
ar trebui să-l pedepsească Dumnezeu, ca să simtă;

20. el ar trebui să-și vadă nimicirea,
el ar trebui să bea mânia Celui Atotputernic.

21. Căci, ce-i pasă lui ce va fi de casa lui după el,
când numărul lunilor i s-a împlinit?

22. Oare pe Dumnezeu îl vom învăța minte,
pe El, care cârmuiește duhurile cerești?

23. Unul moare în mijlocul propășirii, păcii și fericirii,
24. cu coapsele încărcate de grăsime
și măduva oaselor plină de suc.

25. Altul moare, cu amărăciunea în suflet,
fără să se fi bucurat de vreo fericire,

26. și amândoi adorm în țărână,
amândoi sunt mâncați de viermi.

27. Știu eu bine care sunt gândurile voastre,
ce judecăți nedrepte roștiți asupra mea.

28. Voi ziceți: "Unde este casa apăsătorului?
Unde este cortul în care locuiau nelegiuiții?"

29. Dar ce! N-ați întrebat pe călători
și nu știți ce istorisesc ei?

30. Cum în ziua nenorocirii, cel rău este cruțat,
și în ziua mâniei, el scapă.

31. Cine îl mustră în față pentru purtarea lui?
Cine îi răsplătește tot ce a făcut?

32. Este dus la groapă
și i se pune o strajă la mormânt.

33. Bulgării din vale îi sunt mai ușori,
căci toți oamenii merg după el,
și o mulțime îi merge înainte.

34. Pentru ce dar îmi dați mângâieri deșarte?
Ce mai rămâne din răspunsurile voastre decât viclenie?"

Observă:

Ce întrebări adresează Iov în prima strofă? (v.17-18).

Cum continuă Iov să răspundă afirmațiilor făcute despre cei răi?

Meditează:

Concluzia lui Iov este că unii mor în mijlocul prosperității și fericirii; alții mor copleșiți de amărăciune. Nici unii nici alții nu ar trebui judecați după aparențe; dacă au fost sănătoși sau bolnavi, dacă au avut bogăție sau au fost săraci. Numai Dumnezeu cunoaște caracterul omului. Cât timp și câtă energie se risipește în dezbateri teologice sterile! Noi nu îl putem obliga pe Dumnezeu să acționeze după tiparele noastre.

Aplică:

Cum ajuți pe cineva să facă un pas mai aproape de Hristos, din locul în care se află în călătoria lui spirituală?

BISERICA BUNAVESTIRE

www.bunavestire.ro

IOV

POEMUL
EROICEI RĂBDĂRI

Oh,
dacă aş şti unde să-L găşesc?